

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1979 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக்க பாட்சா அவர்கள், இங்கே ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று பேசி, இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 11-10.)

நிச்சயமாக நான் உடனடியாக டில்லிக்குச் சென்று மத்திய பெட்ரோலியம் அமைச்சர் அவர்களுடன் பேசி இந்த விநியோக முறையை நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த இருக்கிறேன். மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் மைய அரசுக்கு தொலைபேசி மூலமாகவோ, தந்தி மூலமாகவோ, கடிதம் மூலமாகவோ உணவு அமைச்சர் வருகிறார் மண்ணெண்ணெய் விநியோக முறையை நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள் என்று சொல்வார்களானால் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும் உண்மையில் தனிப்பட்ட முறையில் நன்றிக்கடன் பட்டவனாக இருப்பேன்.

மசல் தட்டுப்பாட்டைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவரை அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். தட்டுப்பாடு ஒருவேளை இருக்கலாம். நிச்சயமாக அதிகாரிகளின்மூலம் அறிந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

(7) வரவு செலவுத் திட்டம் 1979-80 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் —

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7, 04, 41, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலனை ஆராய தனிக் குழு அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,04,41,000-க்கு ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

என்ற செட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆடு மாடுகள் வைத்திருக்கின்ற பின்தங்கிய வகுப்பினர் தங்கள் கால்நடைகளுக்குக் குடிதண்ணீர் மற்றும் மேய்ச்சல் தரை தேடி ஊர் விட்டு ஊர் போகின்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பாதிக்காத வகையில் அவர்களுக்குத் தனிப் பள்ளிகள், உணவு விடுதி ஏற்படுத்தி அரசுத் துறையில் பராமரிப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32-பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,04,41,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய மாணவர்கள் பெற்றுவந்த மத்திய அரசு மானியப் பணத்தை அடியோடு யாருக்குமில்லாமல் நிறுத்திவிட்டதை மீண்டும் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துவதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32-பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,04,41,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru P. VIJAYARAGHAVAN : To discuss the need to establish more number of Backward Class Students' hostels in Tamil Nadu, I move:—

“That the allotment of Rs. 7,04,41,000 under Demand No. 32-Welfare of the Backward Classes be reduced by Rs. 100.”

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல்களில் போதுமான இடம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டியதைப் பற்றியும் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த அமைப்பை மாற்றி, தற்போது உள்ள இடங்களை இரட்டிப்பாக்கி குறிப்பாக பரமக்குடி நயினார் கோவில் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32-பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,04,41,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மாமனியக் கோரிக்கை எண் 32-பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,04,41,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மாமனியக் கோரிக்கைக்கு 1½ மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேசுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிடத்திற்குள் தங்களுடைய கருத்தைச் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மாமனியக் கோரிக்கையின்மீது தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களை மிகத் தெளிவான முறையில் சொல்லுகிறவகையில் துறையால் தயாரிக்கப்பட்ட பிற்பட்ட நலத் துறைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு* ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின்னர் பிற்பட்டோர் நலத் துறையின் பல்வேறு திட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசு ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்டு ஆற்றிய சாதனைகளைப் பற்றியும், வருகிற ஆண்டுக்கு இந்த அரசு செய்ய இருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றியும் அதிலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலுடைய பேச்சை அவை ஏட்டிலே ஏற்றுக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்கள் சொன்ன பின்னால் அதற்குப் பதில்சொல்ல அனுமதி தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை மாமனிய விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் சமுதாயத்தினுடைய அடித்தட்டில் உள்ள பிற்பட்ட சமுதாய மக்கள் மேம்பாடு அடைய பல்லாண்டு காலமாக தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்களும், இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற முன்னாள் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் இந்தச் சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகப் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* 437-455-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

இன்றைய தினம் காலத்தினுடைய ஒரு நிலையின் காரணமாக பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அவர்கள் அந்தச் சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அவர்களும் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு இன்றைய தினம் பின் தங்கியோர் பட்டியல் அதிகமான அளவிலே வளர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 31 சதவீதம் என்பதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்திலே இந்த அரசுக்கு அதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னாலும் இந்த அரசாங்கம் அதற்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்குச் சொல்லி அந்த உரிமையை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் இருக்கின்ற பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்த ஏழை எளிய மக்கள் அவர்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்கிற நேரத்திலே அரசாங்க உதவித்தொகையைப் பெறுவதற்கு அவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் 2 ஆயிரம் முதல் 2,500 ரூபாய் வரை இருக்கவேண்டுமென்று இருப்பதை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். காரணம், இன்றைய தினம் அந்த ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், மிகச் சாதாரண குடும்பங்களுக்கு கணக்கிடுகிறபோது கூட அந்தத் தொகையைத் தாண்டிவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பல்வேறு நடுத்தர குடும்பங்கள், ஏழை எளிய குடும்பங்கள் அந்த உதவித் தொகையை பெறமுடியாமல் இருக்கின்றன. அதனால் அரசாங்கம் அந்த வரம்பை இன்னும் தளர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று, நிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கின்றவர்கள் அரசாங்க வேலைக்கு வருகிற நேரத்திலே இன்றைய தினம் இருக்கின்ற வேலையில்லா கொடுமையின் காரணமாக அவர்களுக்கு வேலைக்காக நிர்ணயித்து இருக்கிற வயது வரம்பைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, அந்தப் பட்டியலைப் பார்க்கிறபோது, நிற்பட்டோர் நலத் துறையிலே அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஐ. ஏ. எஸ். அல்லது ஐ. பி. எஸ். பரீட்சைக்கு அவர்களைப் பயிற்றுவிக்கின்ற ஒரு பள்ளி பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்து, அதிலே பயின்ற பல மாணவர்கள் பரீட்சைகள் எழுதினார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கிறபோது ஆண்டுக்கு ஒருவர், இருவர் தான் தேறுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலேயும் தமிழகத்திலே உள்ள மாணவர்கள் இந்தியாவிலேயே

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1979 ஏப்ரல் 2]

இருக்கிற மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ள மாணவர்களை விட திறமையாக படிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். அப்படி இருந்தும் என்ன காரணத்தாலோ அப்படி நடைபெறுகிறது என்பதையும் இந்த அரசாங்கம் நன்கு ஆராய்ந்து இன்னும் அதிகமான அளவிலே அந்தப் பரீட்சைகளிலே தேறுகிற வகையிலே அவர்களைப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும். அதோடு அப்படிப் பயிற்றுவிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

இன்னொன்று, பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் கீழ் சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர் இன்னும் பல பேர்களுக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்குவதற்கு ஒரு தொகையைக் கொடுக்கிறோம். மாவட்ட அளவிலே விண்ணப்பங்கள் பெறப்படுகின்றன. ஆகவே ஒதுக்கப்படுகிற தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து அதிகமான விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையிலே நாங்கள் தொகுதிகளுக்கு செல்கிறபோது விண்ணப்பங்களை எங்களிடம் நூற்றுக்கணக்காக கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் அவைகளை வாங்கிக் கொண்டுபோய் அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கிறோம். இப்படி நேரடியாக விண்ணப்பம் கொடுக்கிறவர்கள் அல்லது எங்களிடம் தருகிறவர்களுக்கு அந்தக் கருவிகள் கிடைக்காமல் போகின்றன, நாங்கள் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கிற நேரத்திலே தெரிவது, அதற்காக ஒதுக்கப்படுகிற தொகை குறைவாக இருக்கிறது என்பதாகும். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஆண்டு பல ஆயிரம் பேர்கள் விண்ணப்பங்கள் தருகிறார்கள் என்றால் அவர்களிலே நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு தான் தொகை கிடைக்கிறது, பாக்கியுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை, ஆனால் அப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்களை அடுத்த ஆண்டு பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு விண்ணப்பம் செய்து கிடைக்காதவர்கள் விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. ஆனால் விண்ணப்பம் போட்டவர்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகு அடுத்த ஆண்டுக்கு புதிதாக விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன, பல பேர்கள் மனுச் செய்கிறார்கள். அதிலே ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டு தள்ளாடி செய்யப்பட்ட விண்ணப்பங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்வதிலே அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்காது, அந்த முறையிலே அவர்களுக்கும் கருவிகளை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு சென்ற ஆண்டு விண்ணப்பங்கள் அளித்திருந்தால் அவர்களுக்கு தொகை கிடைக்காது இருந்தால் அந்த விண்ணப்பங்களை இந்த ஆண்டு சேர்த்து பரிசீலித்து அவர்களுக்கு கருவிகளை வாங்குவதற்குத் தொகைகளை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[முற்பகல் 11-20]

அதே போன்று, கிராமங்களிலே பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலிலும், தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலும், பழங்குடியினர் பட்டியலிலும் சேர்க்கப்படாமல் மிகவும் பின்னடைந்த வகுப்பினராக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது, சமுதாயத்தின் மிக அடிமட்டத்திலே, கல்வி வசதி, பொருளாதார வசதி போன்ற இப்படிப்பட்ட வசதிகள் இல்லாமல் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒன்றிரண்டு சாதியினரை இந்தத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலும், பழங்குடி வகுப்பினர் பட்டியலிலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, கிராமங்களில் பல்வேறு இடங்களில் மேல்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள், தனித்தனியாக ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றாலும், அரிசன மாணவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கின்ற அந்த விடுதிகளிலே சேர்ந்து அந்தப் பள்ளிகளிலே படிக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளிக்கும் ஆண், பெண் இருபாலரும் படிக்கும் வகையில் விடுதிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இது முக்கியமான விஷயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசுகின்ற எல்லோருமே முக்கியமான விஷயம் என்றுதான் பேசுகிறார்கள். ஐந்து நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டும். அப்படி முடிக்கவில்லை என்றால் அடுத்த உறுப்பினரைக் கூப்பிட்டு விடுவேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : இறுதியாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பிலே இருக்கின்ற பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பி. ஏ., எம். ஏ. என்று படித்துவிட்டு, வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் தங்கள் இல்லத்திற்கும், பெற்றோர்களுக்கும் சிரமம் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு இருக்கிறார்கள், எனவே, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் மெத்த அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. வி. கொ. சின்னசாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் குறித்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1967-68-ஆம் ஆண்டிலே 1 கோடியே 61 இலட்சம் ரூபாயாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை

[திரு. வி. கொ. சின்னசாமி] [1979 ஏப்ரல் 2]

1979-ஆம் ஆண்டில் 7 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு அதிகமாக உயர்த்தி இருப்பதற்காக உள்ளபடியே என்னுடைய பாராட்டைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல், பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக எத்தனை விடுதிகள் திறக்கப்பட்டன. எத்தனை விடுதிகள் திறக்கப்பட இருக்கின்றன என்ற பட்டியலை வரிசைக் கிரமமாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். இந்த ஆண்டில் 25 விடுதிகளைத் திறப்பதாக அறிவித்திருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டுதற்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டு வருமானத்தையும் 2,000 ரூபாயிலிருந்து 2,500 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதும் உண்மையிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், விடுதி துவங்கப்படும் என்று இருக்கிறதே தவிர விடுதி கட்டப்படும் என்ற அறிவிப்பு இந்த மானியத்தில் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கென சலவைத் துறைகள் கட்டுவதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பவானி சாகர் பகுதியிலே, பவானி ஆற்றின் கரைகளுக்குப் பக்கத்தில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர் ஆகியவர்களுக்கு 13 இலட்சம் ரூபாய் என்று அமைச்சரவர்கள் உயர்த்தியிருப்பதற்காக அந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக என்னுடைய பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு 100 ரூபாய் மதிப்புள்ள கருவிகளைத் தருவதற்காக 10,000 ரூபாயை ஒதுக்கி இலவசமாக கொடுக்கப் போவதாக அறிவித்திருப்பதும் புதிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இருந்தாலும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்ற பட்டியலில் 31 சதவீதம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் மிகவும் பின்தங்கிய 30, 31 சமுதாயத்தினர் மிகவும் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சேர்த்து பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது அந்தச் சமுதாயத்தினருக்குக் கொஞ்சம் கிரமமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், டாக்டர் கலைஞர் காலத்தில் ஒரு சில

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. வி. கொ. சின்னசாமி]

சமுதாயத்தைப் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்தார்கள். அதையும் சேர்த்திருக்கின்ற ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது பின்தங்கியோர் பட்டியல் மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால். தமிழக அரசு தேர்வு ஆணைக்குழுவிற்குப் பின்தங்கியோர் பட்டியலைக் கொடுத்திருப்பதைப் போல, மிகவும் பின்தங்கியோருக்கும் இத்தனை பர்செண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நான் இன்னொன்றையும் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். 13-8-78-ல் தமிழ்நாடு வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற சமுதாயத்தினர் மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் தலைமையில் ஒரு மாநாட்டை நடத்தினார்கள். அந்த மாநாட்டிற்கு மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களும், நீங்களும் வந்து கலந்து கொண்டீர்கள் என்பதற்கு நான் பாராட்டு தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த மாநாட்டில் ஒரு சில கோரிக்கைகளை அங்கே வைத்தார்கள். வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற அந்தச் சமுதாயம் பொருளாதாரத்திலும், சுல்வி வசதியிலும், மிகவும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தன்னியாகுமரீ மாவட்டத்திலே தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலும் திருச்சி மாவட்டத்திலே உ-நோட்டிபைட் என்றும் கோவை, சேலம் மாவட்டங்களிலே, மோஸ்ட் பாக்வார்ட் என்றும் வைக்கப் பட்டுள்ளார்கள். அந்த நிலைகளை மாற்றி, அவர்களை ஷெடுயூல்ட் என்று நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களிடத்திலும் உங்களிடத்திலும் வைத்தார்கள். அதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தகுந்தார் போல அங்கே பதில் கூறியதாக எனக்கு நினைவிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு மேற்கொண்டு, மாண்புமிகு முதல்வரையும் கலந்து, நம்முடைய அமைச்சரையும் கலந்து, தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் அவர்களைச் சேர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென நான் கடமை உணர்வோடு கோருகிறேன். காரணம், ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். அதிகாரிகள் தேர்வு எழுதியோர் பட்டியலைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அந்தப் பட்டியலிலே இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருபுராவது இருப்பார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒருவர் கூட இல்லை என்றுதான் எனக்குத் தென்படுகிறது. ஆகவே, நான் குறிப்பிடுவது தேர்வாணைக்குழுவிலே மோஸ்ட் பாக்வார்ட் என்போருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பர்செண்டேஜ் ஒதுக்க வேண்டும். அப்படி ஒதுக்கினால்தான் இந்த மோஸ்ட் பாக்வார்டிலேயுள்ள அத்தனை பேரும் படிப்பிலும் பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வி. கொ.சின்னசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 2]

அதே போல் தீண்டப்படாதோர் என்ற அடிப்படையில் ஒரு சில சமுதாயத்தினரைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்திருப்பதாக என்னுடைய நினைவிற்கு வருகிறது. பீகார் மாநிலத்திலும் போயர் என்று கல்லுடைக்கும் சமுதாயத்தினரை மத்திய சர்க்கார் அனுமதியோடு, மாநில சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதே போல், தமிழகத்திலே வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற சமுதாயத்தினரை ஒரு மாவட்டத்திலே ஷெரூயூல்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்கள், ஒரு மாவட்டத்திலே டி-நோட்டிஃபைட் டிரைப்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள், இன்னோரு மாவட்டத்திலே, மோஸ்ட் பாக்வார்ட் கிளாஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூன்று பிரிவினரையும் ஒன்றாக்கி, அவர்களை ஷெரூயூல்ட் என்ற அறிவிப்பை நீங்கள் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்த நேரத்திலே, அமைச்சரவர்களுக்கு விட விரும்புகிறேன்.

அதே போல், 25 புதிய விடுதிகளைத் திறப்பதாக அறிவித்துள்ளார்கள். என்னுடைய தொகுதியான பவானிசாகரிலே அல்லதுபுஞ்சைப்புலியம்பட்டியிலே, மாணவர் விடுதியை ஏற்படுத்தி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு அமைச்சரிடத்திலே தெரிவிப்பது, முதலமைச்சரிடத்திலேயும், நிதியமைச்சரிடத்திலேயும் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கல்விக்காக வாங்கி, மாணவர்கள் விடுதிகள் கட்டித் தரவேண்டும். காரணம், மிகவும் இடைச்சலான இடத்தில் 6 பேர், 7 பேர் இருக்கிற நிலைமையை என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள புலியம்பட்டியிலே நான் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, எங்கெங்கே மாணவர், மாணவியர் விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடத்திலே இயங்குகிறதோ, அங்கே நிரந்தரமாகக் கட்டிடம் கட்ட ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-30]

திரு.ரா.பெரியசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை மானியத்தின் மீது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் மேற்குப் பக்கத்தில் கொண்டர்கள் சமுதாயமும், தெற்குப் பக்கத்தில் நாடார்கள் சமுதாயமும், தென்கிழக்குப் பகுதியில் மறவர்களும், வடகிழக்கில் பனையாச்சி சமுதாயமும், ஆகிய இப்படிப்பட்ட பெரும் பான்மையான சமுதாயங்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. இங்கு 'டோபி' என்று அழைக்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ரா. பெரியசாமி]

கிராமத்தில் 'வண்ணம்' என்கிறார்கள். 'முடிதிருத்துவோன்' என்று பட்டணத்தில் பேசுகிறார்கள், அங்கு, 'பரிகாசி' 'அம்பட்டன்' என்று அழைக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர், போயர்கள் ஆகியோர் இந்த சிறப்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பிற்பட்டோர், முற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் இன்னும் மலைவாழ் மக்களுக்கு எல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தனியாக ஷெடியூல் காஸ்ட்டோ, ஷெடியூல்ட் டிரைபோ அல்லது இன்னும் அதை விட மட்டமானவகையிலே பிற்பட்டோர் யாராவது இருந்தால் அந்தத் தரத்திலேயிருந்து கண்டுபிடித்து எடுத்து இவர்களை அதிலே சேர்த்து இவர்களுக்கு ஒரு தனித்துறை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தத்துறை மூலம் இவர்களுக்கு கல்வி வசதி அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் என்றும் மற்றவர்களைப் போல் பாஸ் செய்ய முடியாது. அவர்கள் என்றும் ஏணிப்படி களாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர ஏணியில் ஏற முடியாது. மலைவாழ் மக்களைப் போல அவர்களுக்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு தொகுதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தில் ஒரு எம். எல். சி. மாநிலப் பதவியாவது ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த தமிழ்நாட்டில் 1 கோடி முத்தரையர் சமுதாயத்தினர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பல பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்கள், முறையே: முத்துராஜா, முத்தரையர், பானையக் காரர், அம்பலக்காரர், நுழையன், வலையன் என்று பல பிரிவுகள் உள்ளன. இந்தப் பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவர் கூட ஒரு ஆர். டி. ஒவாகவோ, தாசில்தாராகவோ வருவதேயில்லை. அவர்களில் பலருக்கு படிப்பு வாசனையே கிடையாது. அப்படியே படித்தாலும் அவர்களை முன்னுக்கு வர விடுவதில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷனில் பாஸ் செய்யமுடிவதில்லை. அப்படியே பாஸ் செய்தாலும், இன்டர்வியூவிலே அவர்களுக்கு கைகொடுத்துத் தூக்குவதற்கு அங்கே யாரும் இல்லை. அதனாலே ஷெடியூல்ட் டிரைப்போடு சேர்த்து அவர்களுக்கு கல்வி வசதி அளித்து தனிப்பட்ட சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். உத்தியோகத்திற்குப் போனாலும் சரி, படிப்பதற்குப் போனாலும் சரி, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடைப்பதில்லை.

எதை எடுத்தாலும் பெரியார் கண்ட வழியில் செல்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பெரியார் வழியில் என்று சொல்வது தாழ்த்தப்பட்டோர், நொந்து போன மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்வதுதான். இன்றைக்குக் கூட கிராமங்களில் பலர் தெருவில் செருப்பைப் போட்டுக்கொண்டு முற்பட்டோர் என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் நடக்கிற தெருவில் நடந்தால்

[திரு. ரா. பெரியசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 2]

அவன் எந்தச் செருப்பைப் போட்டுக் கொண்டு நடந்தானோ அதே செருப்பைக் கொண்டு அவனை அடிக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமையைப் போலீஸில் போய் புகார் செய்தால் போலீஸ் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. இந்த மாதிரி நிலை இந்த 20-ம் நூற்றாண்டில் நடக்கிறதா என்று கேட்பீர்கள். ஆனால் உண்மையில் நடக்கிறது. இந்த அநியாயத்தை இந்தத் தமிழக அரசு தனிக்கவனம் செலுத்தி போக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் குற்றப்பரம்பரையோடு அம்பலக்காரர்களையும் சேர்த்து விட்டார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. தாழ்த்தப்பட்டோர், ஷெட்யூல் ட்ரைப்ஸ், பிற்பட்டோர், முற்போக்கானவர் என்று 4 பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் எந்தப் பிரிவு என்று உறுதியாக அறிவிக்கப்படவில்லை. ஏனென்று கேட்டால் எதை எடுத்தாலும், எதைக் கேட்டாலும் அவர்கள் பிற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கான சலுகை இல்லை. குற்றப்பரம்பரை என்று சொல்கிறார்களே தவிர எந்தவிதமான சலுகையும் அளிக்கவில்லை. படிப்பு வசதி, உத்தியோகத்தில் வசதி போன்ற சலுகைகள் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, அவர்களை மோஸ்ட் பாக்ஸெடு சிளாஸ் என்று அறிவித்து, அதற்கு கொடுக்கப்படுகின்ற எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு தனியாக எத்தனை சதவீதம் நூற்றுக்கு எவ்வளவு என்று இப்போது குறிப்பிடப்படவில்லை; அதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இடையர்கள் சமுதாயம் இருக்கிறது, அவர்களை எந்த ஜில்லாவிலும் பார்க்கலாம். அந்த இடையர் சமுதாயம், கோனார் சமுதாயம் ஆடு ஓட்டிக்கொண்டு, குடும்பம் குடும்பமாக பல மாவட்டங்களில் இருக்கிறார்கள். எங்கு புல் அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வசதி இல்லை. இந்த 20-ம் நூற்றாண்டிலே கூட அவர்கள் கல்வி அறிவு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி நரிக்குறவர்கள் இருக்கிறார்கள். நரிக்குறவர்களை இன்றைக்கு நாடோடி கூட்டம் என்று அறிவித்து அவர்களுக்கு பல சலுகைகள் அளித்து வருகிறார்கள். அது போதுமா என்றால் போதாது. மேலும் பல சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். அதைபோல கோனார் சமுதாயத்தையும் நாடோடி கூட்டமாக கருதி, பல்வேறு வசதிகள், சலுகைகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைக் கூற நான் முற்படுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தின் அளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68 ஆம் ஆண்டில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்காக 1,61,00,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க, 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 7,04,00,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, 1967-68 ஆம் ஆண்டை விட பல மடங்கு கூடுதலாக 1979-80 ஆண்டுக்கு, அதாவது 6, 7 மடங்கு கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆனால் பிற்பட்டோர் சமுதாய மக்கள் எந்த அளவுக்கு இந்த 10 அல்லது 12 ஆண்டுகளில் பெருகியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே அந்த அளவுக்கு போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வைத்திருக்கிற அறிக்கையில் பார்க்கிறபோது, கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்காக செலவிடுகின்ற நிதி ஒதுக்கமும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 78,841 மாணவர்களும், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 74,469 மாணவர்களும் படிப்பதாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்,

அது மட்டுமல்ல 1976-77-ல் 295 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்; ஆனால் 1977-78ல் 291 இலட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கிற போது இந்த அரசாங்கு பின்தங்கிய வகுப்பினர் மீது போதுமான அக்கரை செலுத்தவில்லை, உரிய தொகை ஒதுக்கவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாணவர்கள் படிப்பைப் பார்க்கும்போது, இந்த அளவுக்குக் குறைந்து கொண்டே வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு அரசு வழங்குகின்ற சலுகைகளும் அதே மாதிரி குறைந்து கொண்டே போகிறது. இப்போது 9-வது வகுப்புக்கு மேலுள்ள மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை கொடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இருக்கிற நிலையைப் பார்க்கும் போது, அவர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகையை முதல் வகுப்பிலிருந்தே அனைவருக்கும் வழங்குவதுதான் சாலப்பொருத்த

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

மாக இருக்கும். ஆகவே, அரசாங்கம் அனைவருக்கும் முதல் வகுப்பிலிருந்தே உதவித்தொகை வழங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

அத்தோடு தனியார்கள் நடத்துகின்ற சில விடுதிகள் இன்னும் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த இடங்களிலே அரசு விடுதிகள் ஆரம்பித்தால் சிறந்ததாக இருக்கும். இந்தத் தனியார் விடுதிகளில் இருந்து படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அந்த விடுதியின் மூலமாக பணம் வேளா வேளைக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே வேளா வேளைக்கு இந்த நிதி உதவியை அந்த நிறுவனங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் விடுதிகள் இருக்கின்ற காலம் வரையில் இதனை வேளாவேளைக்குக் கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக்கொரிக்கை அறிக்கையில் அய். ஏ. எஸ்., அய். பி. எஸ். படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி தருவதற்காக அதாவது ட்ரெயினிங் தருவதற்காக வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக உள்ள புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கின்றபோது பல ஆண்டுகளில் ஒரு மாணவன்தான் தேறி இருக்கிறான். சில ஆண்டுகளில் 'நில்' என்ற ரிசல்ட்தான் அங்கே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களின் மூலமாக எந்த அளவுக்கு மாணவர்கள் பயன்படுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களை மேலும் சீர்படுத்தி மாணவர்களுக்குப் பயன்தரத்தக்க விதத்தில் அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள் என்று கூறுகின்றபோது மேற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களே இந்த மாநிலத்தில் இல்லையே என்பதற்கு அளவுக்கு பெருவாரியான சமுதாயங்கள் அந்தப் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டு விட்டார்கள். அப்படி சேர்க்கப்படுவதால் அதன் எண்ணிக்கை அதிகரித்து விட்டது. ஆகவே அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற பணம் போதாது என்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது என்பதைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பட்டியல் அதிகமாக வருகின்றபோது அதற்கான நிதியினையும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக வன்னியர், தேவர், நாடார் ஆகிய இந்த மூன்று இனத்தவர்களும் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். அதாவது கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதம் மக்கள் இந்த வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கின்றபோது இந்தச் சமுதாயத்தினருக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற விகிதாச்சாரத்தின்படி உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றதா என்பதைப் பார்க்கின்றபோது உயர்நீதி

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மன்றத்திலே இருப்பது போன்ற உயர் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கைப் பரொப்போர்ஷனேட்டாக இல்லை. அதாவது சரியான விகிதாச்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதனை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே நான் கூற விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட சமுதாயத்தினரின் பெயரைச் சொல்லி மற்றவர்கள் தான் இந்த உத்தியோகங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

உயர்நீதி மன்றத்தில் இப்போது இருக்கின்ற குழ்நிலையைப் பார்க்கின்றபோது அங்கே 23 ஜட்ஜுகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 8 பேர்களும், முற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 15 பேரும் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இது நியாயமா என்பதை இந்த அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்த மாதிரி சீர்கேடுகளை எல்லாம் இனிமேலாவது நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பிற்பட்ட அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதி எல்லாம் நாம் செய்து கொடுக்கிறோம். ஆனால் அரிசனங்களை விட மிகவும் மோசமான பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசு மேற்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற ஒரு அநீதியை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அவர்கள் இந்துக்களாக இருந்தபோது பிற்பட்டவர்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏதோ காரணங்களால் மதம் மாறிய காரணத்திற்காக பிற்பட்ட வகுப்பிலே சேர்க்கப்பட்டாமல் முற்பட்ட வகுப்பினராக எண்ணப் படுவது நிச்சயமாக ஒரு அநீதி என்று இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதிலே இன்னொன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட நாங்கள் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். மாநிலத்தில் மற்ற பகுதிகளில் கூட இதே வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களை எல்லாம் முற்பட்டவர்கள் என்று கருதினால் அது நிச்சயமாக சமூக அநீதி என்பதை இந்த அரசு உணர வேண்டும். ஆகவே எந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் ஏற்கெனவே எந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அதே சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாகத்தான் அவர்கள் மதம் மாறிய பிறகும் கருதப்படவேண்டும். அதாவது அவர்களை அங்கப் பட்டியலிலேயே வைத்திருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும், மதம் மாறியவர்கள் இருக்கிறார்கள். செக்குலார் ஸ்டேட் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நாம் மதம் மாறியவர்களுக்கும் எல்லா நன்மைகளையும் எல்லா சலுகைகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது ஒரு பிற்பட்டோர் ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்களது அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரால் பேக் வார்ட் கிளாஸ் கமிஷன் என்று ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பல்வேறு நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்து, முற்போக்கு வகுப்பினர் என்று கருதப்படுகின்ற பல சமுதாயத்தினர் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினராகத்தான் இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக மதம் மாறியவர்களை பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் சேர்ப்பதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களில் பலர் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பனைமரத் தொழிலாளர்கள் பல சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் மிகவும் கடுமையான தொழில். ஆகவே இவர்களை மோஸ்ட் பேக்வார்ட் இனத்தில் மட்டுமல்ல, ஷெட்யூல்டு காஸ்டை ஸ்டீட் மோசமான நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களை ஸ்பெஷல் கேட்டகரியாக கருதி, அவர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக்கொடுப்பது, அவர்களது குழந்தைகள் படிப்பதற்கு பல சலுகைகள் இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க திட்டங்களை கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. ராமநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த பிற்பட்ட நலத்துறை மாணியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான வழியும் இல்லை. பின்தங்கிய நிலையில் அரிசன மக்களைவிட அதிகமான மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருந்தாலும் இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்காக 1969-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு பிற்பட்டவர்களுக்கென்று ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி, 1974-ல் அதற்கு என்று தனியாக அதிகாரிகளையும் நியமித்து செயல்படுத்த முற்பட்டிருந்தும், இன்னும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. இதை இங்கு கொடுக்கப்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. சி. ராமநாதன்]

பட்டிருக்கும், வளர்ச்சியை குறிக்கும் பட்டியலில், 1973-74-ல் கூல்வி பயிலுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குற்ற பரம்பரையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுடைய பட்டியலில் 67,772 பேர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியில் படித்ததாகவும், 1973-74-ல் 65,876 பேர்கள் என்றும், இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக இதனுடைய வளர்ச்சி குறைந்து கொண்டே வந்து, 1977-78-ல் 1,10,639 பேர் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே, பிற்பட்டோர் வகுப்பில், 1972-73-ல் 1,04,486 பேர் என்றும், 1973-74-ல் 94,032 பேர் என்றும் இவ்வாறு குறைந்திருக்கிறது. பின்னால் 1977-78-ல் 1,07,501 என்றும் உயர்ந்திருப்பதை பார்ப்போமே யானால், இது அரசினுடைய உதவியைப் பொறுத்துத்தான். இந்த சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் விரும்பி படித்து வருகிறார்கள் என்பது புலனாகிறது. ஏனென்றால் வருடவருவாய் குறைந்திருந்த காரணத்தால், சலுகை பெறுகின்றவர்களின் தொகை குறைவாக இருந்ததை, அந்த வரம்பை அதிகப்படுத்திய பின்னால், 2,500 ரூபாய் என்று உயர்த்தியதின் காரணமாக படிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருக்கிறது. இதில் 2,500 என்று இருப்பதை இன்னும் அதிகமாக்கி 3,500 என்ற அளவுக்கு உயர்த்தினால் இன்னும் அதிகமான மாணவர்கள் படிக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அடுத்து, விருத்தாசலத்திலே பிற்பட்டவர்கள் விடுதி இருந்தும், அவர்கள் தங்குவதற்கு அரசுக்கட்டிடம் வசதியில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அங்கே ஒரு விடுதியைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கு அங்கே பகுதிநேர படிப்பு வசதி செய்துத் தரப்பட வேண்டும். நகரங்களிலே உள்ள மாணவர்கள் அறிவு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு வசதி இருப்பது போல் கிராமங்களிலே உள்ள மாணவர்கள் பொது அறிவு பெறுவதற்கு நமது அரசு அதிக செய்தித்தாள்களை பள்ளிக்கூடங்களிலே கொடுத்து, அதன்மூலமாக அதிகப்படியான கூல்வி அறிவு பெறுவதற்கு வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுதவிர, பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு படிப்பதற்கு தனிப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். இப்படி கிராமங்களிலே உள்ள பள்ளிகளிலே தனிப் பயிற்சிக்கு வசதி செய்தால், அறிவிலே பின்தங்கியுள்ள மாணவர்கள் படித்து முன்னேறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொண்டு, இந்த அளவிற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

[1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. என். பழனிவேல் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக நமது தமிழக அரசு ரூ. 7.04 கோடி தொகை ஒதுக்கியுள்ளது. இந்த தொகையானது நமது அரசுக் கூறிக்கொள்வது போல் 'பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய எண்ணத்தை, அவர்களுடைய ஆட்சி எப்படி நடந்ததோ அதேபோல் நடத்துகிறோம்' என்று கூறிக் கொள்ளும் இந்த அரசு, அவர் ஆண்ட காலத்தில் 1967 ஆம் ஆண்டு இதே துறைக்கு ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 82.90 இலட்சம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தக் காலத்தில் இந்தத் துறையை, சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் 31,409 பேர்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதே நிலையை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, 1977-78 ஆம் ஆண்டு 1,81,970 பேர்கள் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலேயும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 29,51,000 ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, மாணவர்களின் தொகை 4 பங்காக உயர்ந்திருக்கிறது; ஒதுக்கப்பட்டுள்ள உதவித் தொகை 4 பங்காக இல்லை. ஆகவே, இது ஏமாற்றக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படக்கூடிய தொகை இன்றையதினம் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கும், அவர்கள் இந்தப் பிரச்னையை மறந்து, கல்வித் துறையிலே கவனம் செலுத்துவதற்கும் முடியாமல் இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்த தொகையைக் காட்டிலும் குறைவாக ஒதுக்கியிருப்பது சரியல்ல. எனவே அவர்களுக்குத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் ரூ. 2,500 என்று வருமான வரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், மற்றும் குற்ற பரம்பரையினருக்கும் இந்த வருமான வரம்பை என்னைப் பொறுத்தவரையில் தேவையில்லை. ஆனாலும், இப்படிச் சொல்கிறபோது ஓரளவு ரூ.5,000 என்று வருமான வரம்பை உயர்த்தினால், அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொண்டு முன்னேறி வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நெருக்கடி நிலை அமுலிலே இருந்த காலத்தில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு பிற்பட்ட குடும்பத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும், அவர்கள் இந்தச் சலுகைகைப் பெறலாம் என்றிருந்த நிலைமையை மாற்றி, ஒரு குடும்பத்திலே இரண்டு பேர்கள் தான் இந்த சலுகையை பெறலாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பழைய நிலையை

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. என். பழனிவேல்]

கொண்டு வருவதற்கு, இந்த அரசு ஒரு குடும்பத்திலே 2 பேர்கள் என்றில்லாமல், எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும், எல்லோரும் இந்த சலுகையைப் பெறலாம் என்ற நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்திரா காங்கிரஸ் அரசு இப்படி ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி மத்தியில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் எம்ர்ஜன்சியை டிக்ளேர் செய்து ஏழை எளியவர்கள் வயிற்றில் அடிக்கக்கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான சட்டங்களைப் போட்டார்கள். அதிலே இதுவும் ஒரு சட்டம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில நாட்கள் அவகாசம் கொடுத்தால் ஆதாரத்தைத் தருகிறேன்.

இவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதுமானதல்ல. குற்றப்பரம்பரை என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கு மிகவும் குறைவான தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(திரு. துரை முத்துசாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பேசி முடித்த பிறகு கேளுங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் பேசியதை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும் படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் ஆதாரம் இல்லாமல் பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நெருக்கடி காலத்தில் ஏழை எளியவர்களுக்கு எந்த விதமான முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் குடும்பக்கட்டுப்பாடு என்ற பெயரால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்தார்கள். இந்தியா முழுவதும் இவ்வாறு நடந்திருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமா? அரசியல் தலைவர்களை எந்தவிதமான முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் வருஷக் கணக்கில் சிறையில் அடைத்து வைத்தார்கள். அவர்கள் ஜாமீனில் கூட வெளியே வர முடியவில்லை. குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் சென்று அவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன ஆதாரம் வேண்டு

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. என். பழனாவேல்] [1979 ஏப்ரல் 2]

மென்று கேட்கிறார்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் அரசு நெருக்கடி காலத்தில் செய்த அக்கிரமங்கள், அநியாயங்கள் பல. அப்போது பிற்பட்ட மக்களும், அரிசன மக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எனவே, அந்தக் குறைகளையெல்லாம் இந்த அரசு போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் எழுந்து நின்றார்.)

திரு. துரை முத்துசாமி : அப்படியானால் நாங்கள் வெஸ்ட் பெங்காலில் நடப்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பேசி முடித்த பிறகு திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் பேசலாம் என்றுதான் கெர்ன்னேன். ஏன் அவர்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அர்த்தமில்லாமல் கோபப்பட வேண்டாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ***

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே விவாதம் வேண்டாம், தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ***

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசியதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

*திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதுமானது அல்ல. இது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரி இருக்கிறது. நூற்றுக்கு 80 சதவீதம் மக்கள் அரிசன, பிற்பட்ட மக்களாக தமிழ்நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த தொகையை அடுத்த ஆண்டாவது அதிகமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டவர்களின் நிலை மோசமாக இருக்கிறது. உங்களுடைய குறிப்பில் அவர்களுக்கு உண்டி, உறையுள் வசதிகள் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவில்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. செ. சிவசாமி]

கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, பிற்பட்டவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. இருக்கின்ற ஹாஸ்டலிலும் 35 அல்லது 40 பேருக்கு மேல் தங்க வசதி கிடையாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பரமக்குடி, நயினார் கோயில், இளையாங்குடி போன்ற பகுதிகளில் ஹாஸ்டலில் சேரவேண்டுமென்று ஆயிரம் பேர் மனுப் போட்டால் 35 பேருக்குக் கூட இடம் கிடைக்க முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் பிற்பட்ட மக்களுக்குச் செய்யும் உதவியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

ஆதலால் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அங்கே தங்கிப் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

மாணவர்களுக்கு, அவர்கள் படிப்பதற்கு கிட்டத்தட்ட, கல்வி மானியம் வரக்கூடிய நேரத்திலே கல்வி அமைச்சர் கொடுத்த குறிப்பிலே 2,500 வருமானம் என்று இருப்பதை நிறுத்தி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது அது மீண்டும் இதிலே தலைதுக்குகிறது. இங்கே இந்தத் துறையின் சார்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே 2,500 இருப்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த பாகுபாடு? பிற்பட்டோருக்கு ஒரு முறை, மற்றவர்களுக்கு ஒரு முறை என்று பாகுபாடு தேவையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதிலே கிளாரிபிகேஷன் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேரளாவில் இருப்பதைப்போல் 8 ஆயிரம் என்ற வருமானத்தின் அடிப்படையிலே பிற்பட்டோருக்கு நன்மைகள் புரிகிற வகையில் அந்தக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்து, டெஸ்டிபியூஷன் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 300 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒரு தொழிலாளருக்கு ஒரு நாளைக்கு 7 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தை போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு 7 ரூபாய் வீதம் வருடத்திற்கு 2,555 ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. ஆகவே 1,000 ரூபாய் என்ற அடிப்படையிலே அந்த சர்டிபிகேட்டுக்கு நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 22 காசுகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த 22 காசுகள் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை. அந்த உணவு வழங்கல் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய

[திரு. செ. சிவசாமி] [1979 ஏப்ரல் 2]

உணவிலே மோசடி நடக்கிறது. குழந்தைகள் தான் சமைக்க வேண்டியிருக்கிறது, குழந்தைகள் தான் பாத்திர பண்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது, குழந்தைகள் தான் அந்த பாத்திர பண்டங்களை கழுவ வேண்டியிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் செய்தாலும்கூட அவர்கள் சாப்பிடுகிறபோது, சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உணவும் குறைந்து விடுகிறது.....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்கள் சில குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே சொன்னார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் 22 காசுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன, அதிலே தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக எந்த எந்த இடங்களில் தவறுகள் நடக்கின்றன என்று எடுத்து அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக அரசு அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும். ஆனால் பொதுப்படையாக ஆதாரம் இல்லாமல் குற்றச் சாட்டுகளை வைப்பது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதை எல்லாம் அமைச்சர்கள் குறித்து வைத்துக் கொண்டு கடைசியிலே பதிலளிக்கும்போது பேசலாம், நேரம் இல்லை.

திரு. செ. சிவசாமி : டோபிகாணா சம்பந்தமாக பல இடங்களிலிருந்து மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இன்னும் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. நாங்களே அவைகளைக் கட்டிக்கொள்கிறோம், இடமாவது கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதைக்கூட இந்த அரசு செய்யத் தயாராக இல்லை. அதைச் செய்யவேண்டும்.

குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தின் கீழ் வருகிறவர்களுக்கு 2,500 ரூபாய் கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த குற்றப் பரம்பரையினர் பெரும் பகுதி மதுரை ஜில்லாவிலே தான் இருக்கிறார்கள், மதுரை ஜில்லாவிலே 2,500 ரூபாய் கிணறு வெட்டுவதற்கு போதுமானதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் 2,500 ரூபாய் குற்றப் பரம்பரையினரைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று அந்த லிஸ்டிலே பெயர் வருவதற்காகத்தான் செய்கிறீர்கள். அடுத்து..... (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கனவுகளை நனவாக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசுக்கு அதை ஏற்றுக்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

கொண்டிருக்கிற சில முயற்சிகளுக்கு முதலாவதாக நான் உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக மனமார்ந்த நன்றியையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசிய அருமை நண்பர்கள் ஜேம்ஸ், வி. கே. சின்னசாமி போன்றவர்கள் சில கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே இப்போது ஒரு பேக்வர்ட் கிளாஸஸ் கமிஷன் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே தமிழகத்திலேயிருந்து ஒரு ரெப்பரசெண்டேடிவ்கூட இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. ஏட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு இப்போது நியமித்திருக்கின்ற பிற்பட்டோர் நல ஆணைக் குழுவில் இருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் என்ற உறுப்பினர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர். நம்முடைய சென்னை நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற—புதிதாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற சண்முகம் அவர்களுடைய சகோதரர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் அமைச்சரவர்கள் இதையெல்லாம் குறித்து வைத்துக் கொண்டு இறுதியிலே பதில் சொல்லுங்கள். இடையிடையே விளக்கம் கொடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே கடைப்பிடிக்கின்ற பின் தங்கியோர் பட்டியலை இந்த அரசாங்கம் ரெவியூ செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யார் யாருக்குச் செய்யப்பட வேண்டும், யார் யார் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, இருக்கின்ற பட்டியலைத் திரும்பவும் ரெவியூ செய்து, புதிதாகப் பட்டியலை இந்த அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஜி. ஓ. எம். எஸ். 437, தேதி 15.5.72-லே அரசாங்கம் மோஸ்ட் பேக்வார்ட் கிளாஸஸ் என்று அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கியோருக்கு 31 சதவீதம் என்று இருப்பதைப்போல, குறைந்தபட்சம் 15 சதவீதத்தையாவது ஒதுக்கி, சமூகவாரியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஜி. ஓ. வில் 39 சமுதாயத்தினரைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அரிசனங்கள் என்று சொல்லும் மக்களைவிடக் கீழான நிலையிலே இருக்கிற மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் இரண்டில் ஒன்றைச் சொல்ல

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து] [1979 ஏப்ரல் 2]

வேண்டும். ஒன்று, இவர்களை மோஸ்ட் பேக்வார்ட் கிளாஸ் என்று அங்கீகாரம் செய்கிறோம் என்று சொல்லுங்கள். இல்லையென்றால், 39 சமுதாயத்தினரையும் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் வகுப்பில் சேர்க்கவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். 23 நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள் என்று ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த 23 நீதிபதிகளிலே— நீதிமன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 115 ஆண்டுகள் ஆகின்றன, ஆனால் ஒரு வன்னியர் கூட இல்லை. இந்த அரசாங்கம் பெரிய மனது வைத்து இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் இங்கேயிருந்து ரெகமெண்ட் செய்து அனுப்பினால் அது அங்கே தடைப்பட்டு நின்றுவிட்டது. அதை இப்படியே விட்டுவிடாமல் முயற்சி செய்து அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் நீதிபதியாக நியமிக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இதை இங்கே சொல்கின்றபொழுது என்னை ஜாதிய வெறி உள்ளவன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். ஏனென்றால் சமூக நீதி வேண்டும் என்று பெரியார் கேட்டிருக்கிறார். சமூகஅநீதியும் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக நான் சொல்ல வில்லை. கடந்த ஆண்டுக்கால ஆட்சியிலே ஆரம்பிக்கப் பட்டதாலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

செகரட்டேரியட் என்று சொல்லும் நோத்தில் 'ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மென்ட்' 23 பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் ஒரு வன்னியர்கூட இல்லை. இணைச் செயலாளர்கள் 13 பேர் இருக்கிறார்கள், அதில் ஒரேயொரு வன்னியர்தான் இருக்கிறார். டெபுடி செக்ரட்டரீஸ் 67 பேர் இருக்கிறார்கள், அதில் ஒரு வன்னியர்கூட இல்லை. டைரக்டர்கள் 64 பேர் இருக்கிறார்கள், அதில் வன்னியர் ஒருவர்கூட இல்லை. டெபுடி டைரக்டர்கள் 105 பேர் இருக்கிறார்கள், அதில் வன்னியர்கள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அசிட்டண்ட் டைரக்டர்கள் 137 பேர் இருக்கிறார்கள், வன்னியர் ஒருவர்கூட அதில் இல்லை. கலெக்டர்கள் 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அதில் ஒருவர் வன்னியராக இருக்கிறார். எஸ். பி. க்கள் 25 பேர் இருக்கிறார்கள், அதில் வன்னியர் ஒருவர் இருந்தார், அவரும் சஸ்பெண்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார். காலேஜ்பிரின்சிபால்கள் 186 பேர்களில் 3 பேர்கள் தான் வன்னியர்கள். மெடிகல் காலேஜ் பிரின்சிபால்கள் 8 பேர்களில் ஒருவர்கூட வன்னியர் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை ஏன் உருவாக்குகிறீர்கள்? இந்தச் சமுதாயம் என்ன நாட்டிலே வாழ முடியாத சமுதாயமா? என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. மு. செல்வராஜ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எஸ். பி. திண்டிவனம், செல்வராஜ் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஒன்றும் சஸ்பென்ஷனில் இல்லை, வேலையிலேதான் இருக்கிறார்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : நான் நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னைப் பேச விடுங்கள். இந்த ஆண்டு தகுதி, திறமை அடிப்படையில் மெடிகல் காலேஜ் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1,200 மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறபொழுது மூன்றே மூன்று வன்னியர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாக அறிகிறோம். அதனால் மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், வன்னியர்கள், தேவர், நாடார்கள் 80 சதவீதம் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். குறிப்பிட்ட வன்னிய சமுதாயம் நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது. அதிலே கிடைத்த இடங்கள் 36 தான் என்றால் அது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே,....

திரு. துரை முருகன் : அமைச்சர்கள் எத்தனை பேர் என்பதைச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டீர்களே,

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களிலே ஒரே ஒருவர் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க அலுவலிலே இருக்கும் வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் on the verge of promotion இருக்கிற பொழுது they are purposefully victimised என்ற முறையிலே இருப்பதாலே அந்த நிலைமைக்கு வருபவர்கள் விசுடிமைசேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அனிமல் ஹஸ்பேன்ட்ரி டிபார்ட்மென்டிலே டைரக்டராக வரவேண்டியவர் அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். நீதித் துறையிலே ஜில்லா ஜட்ஜாக வரவேண்டியவர் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். சி. இ. யாக வரவேண்டியவருக்குக் கொடுக்காமல் ஜூனியர்களை மேலே தூக்கி வைத்து, சீனியரை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறீர்கள். இதுபோன்ற பல துறைகளிலே இந்தச் சமுதாய மக்கள் எல்லாம், இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் they have been purposely victimised.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 ஏப்ரல் 2]

ஆகவே, நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை, இந்த அரசாங்கமே கணக்கெடுத்து என்ன குறைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், என்ன தவறுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று உண்மையிலே செய்திருக்கிறார்களென்றால் தண்டியுங்கள், நான் வரவேற்கிறேன். ஆதாரம் இல்லாத குற்றச் சாட்டாகச் சொல்லி, இந்தச் சமுதாயத்திலே இருக்கிறவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்காக வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய நம்முடைய உழைப்பாளர் கட்சித் தலைவர் மார்க்கபந்து அவர்கள், அவர்களுடைய இனத்தைப் பற்றி, அவர்கள் என்னென்ன பதவியிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் சொல்லி, கடைசியாக ஒரு அமைச்சர் இருக்கிறார், நன்றி, இன்னொரு அமைச்சர் வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொண்டார். நான் குறிப்பிடுவது. தமிழகத்திலே கிட்டத்தட்ட 1/4 பகுதி முத்திரையர் சமுதாயத்தினர் (அதாவது 1 கோடி பேர்கள்) இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமான அளவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த அவைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கடைசியில் அந்தந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் பின்னால், தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்கு எந்தவிதமான உருப்படியான சலுகைகளும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்ய வில்லை என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967-68-ல் பிற்பட்டோர் நலனுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1.61 கோடியாக இருந்ததைப் புரட்சித் தலைவர் அரசு 1979-80-ல் ரூ. 7.04 கோடியாக உயர்த்தியிருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரிசன பிற்பட்டோர் மக்களுக்காக திட்டம் தீட்டி செயல்படுத்தி வரும் இந்த அரசுக்கு வேண்டுகோளாக சில கருத்துக்களை நான் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலேயே ஏறத்தாழ 1 கோடி முத்திரையர்கள் 21-க்கு மேற்பட்ட பெயர்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தேர்தல் காலங்களில் முத்திரையரும் தமிழ்நாட்டில் பெரும் பான்மையான சமூகங்களில் ஒன்று என்று ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களின் ஓட்டுகளை பெற்ற தலைவர்கள் பலர் தேர்தல் முடிந்ததும் இச் சமூகத்தையே மறப்பதோடு மட்டுமல்லாது வேறு சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான் பெரும்பான்மையாக வாழ்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட அருப்புக்கோட்டை தொகுதியிலிருந்து இராமநாதபுரம், சமயநல்லூர், காரைக்குடி, லால்குடி, கிருஷ்ணராய்புரம், மேலூர், வேலூர், காட்பாடி, திருத்தணி வரை 60-க்கு மேற்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை 10 ஆயிரம் வாக்குகளிலிருந்து 25 ஆயிரம் வரையில் அளித்து வெற்றி பெறச் செய்து இந்த அரசினை அமைக்க உதவி உள்ளார்கள்.

குடியாத்தத்தில் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களையும் குளித்தலையில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் தேர்ந்து எடுத்தது முத்தரையர் சமுதாயம். ஆனால் அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு ஏதும் செய்யவில்லை. இதுவரையில் இருந்த எந்த அரசும் ஏதும் செய்யவில்லை. எந்த அரசியல் கட்சியும் இச் சமூகத்தை இதுவரையில் கவனிக்கவில்லை.

ஏற்கனவே இம் மன்றத்தில் நான் கூறியது ஒரு கோடி வரை ஜனத்தொகை உள்ள முத்தரையர்களில் 10 சதவீதம் தவிர மற்ற அத்தனைபேரும் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக் கூடிய நிலையில் உள்ளார்கள். குறிப்பாக, அரிசன மக்களை எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்குக் கூட இவர்களை மதிப்பதில்லை. எப்படி நடத்தப்படுகிறார்கள்? அதைவிட கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் எந்த மாவட்டமானாலும் முத்தரையர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய முறையில் உடுக்க நல்ல உடையில்லாமல். நல்ல தொழில் செய்து பிழைக்க வழியில்லாமல் தனியார் நிலங்களில் கூலி வேலை செய்து நிலத்தை குத்தகைக்கு உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள், பண்ணையார்களிடம் பரம்பரையாக அடிமைகள் போல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக அரிசன மக்களைவிடக் கேவலமாக இவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். பல இடங்களில் முத்தரையர்கள் ஆதிக்கம் பெற்ற சமூகத்தினரால் தீண்டத் தகாதவர்களாகவும் அடிமைகளாகவும் நடத்தப்படுகின்றனர். டீ கடைக்கு டீ குடிக்கச் சென்றால் கூட மற்ற வகுப்பினர்களுடன் உட்கார்ந்து டீ குடிக்க முடியவில்லை. அப்படிக்குடித்தால் அவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். உதைக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு சிலர் செருப்புப் போட்டு தெருக்களில் நடந்தால் ஏன் நடந்தாய் என்று அந்த செருப்பாலேயே தாக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்குத் தீண்டாமைச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு அளித்து சம அந்தஸ்துடன் நடமாட புரட்சித் தலைவரின் அரசு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுகிறேன், முத்தரையர் சமூகத்தில் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி பேர்கள் இருந்தும் பெரும்பான்மையோர்க்கு படிக்க வாய்ப்பில்லை. படித்தவர்கள் மிகமிகக் குறைவு. சுமார்

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1979 ஏப்ரல் 2]

இரண்டாயிரம் பேர்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்றிருந்தும் வேலை வாய்ப்பின்றி அல்லல்படுகிறார்கள். அரசாங்க வேலைகளில் அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்கள் 50 பேருக்கு மிகாது அதிகாரிகள் நிலையில் இருப்பவர்கள் ஓரிருவரே. முத்தரையர்க்கு இதுவரை குரூப் ஒன்று தேர்வு நியமனங்களான, கோட்டாட்சித் தலைவர், காவல் துறை துணைக் கண்காணிப்பாளர் போன்ற பதவிகள் அளிக்கப்பட்டதேயில்லை. இந்த ஆண்டாவது கோட்டாட்சித் தலைவர், துணைக் கண்காணிப்பாளர் பதவி அளிக்குமாறு புரட்சித் தலைவரின் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர் நீதிமன்றத்தில் முத்தரையர் சமுதாயத்திற்கு நீதிபதி பதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு எம். எல். சி. பதவி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட நிலையில் வாழும் முத்தரையர்களுக்கு, அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போல் கல்வி மற்றும் எல்லா சலுகைகளும் அளிக்கப்படவேண்டும். தொழில் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி ஏனைய கல்லூரிகளில் 25%-க்கு குறையாமல் இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு தேர்வு ஆணைக் குழுவில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு பிற்பட்டோர் நல ஆலோசனைக் குழுவில் முத்தரையர் சமூகத்தினர்க்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் இராயர்பாளையம் வலையர்கள் நடத்திவரும் பள்ளியினையும் மற்ற வலையர் பள்ளிகளையும் அரசு பிற்பட்டோர் நலத் துறையில் ஏற்று நடத்த வேண்டுகிறேன்: இருபத்தொரு வழங்கு பெயர்களில் வாழும் முத்தரையர் அனைவரும் முத்தரையரே என்று அறிவித்து மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுகிறேன். சரியான புள்ளி விவரங்கள் எடுத்த பிறகு உப்பிலியபுரம் தொகுதியை பழங்குடியினர் தனித்தொகுதியாக மாற்றுவதை ஆலோசிக்க மைய அரசினைப் புரட்சித் தலைவரின் அரசு பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேண்டாம் உட்காருங்கள், திரு. துரைமுருகன்.

திரு. துரை முருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே நான் சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரைமுருகன்]

பட்டிருக்கிறேன். ஏறத்தாழ 4½ கோடி மக்களின் பிரச்சனைதான் இந்தப் பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களின் பிரச்சனை என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வு வேண்டும், கல்வி வசதி வேண்டும், அவர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். சமுதாயத்தில் மற்றவர்களுக்குச் சமமான வாழ்வு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும் வேண்டும். தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் வளர்த்த அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு -- அநாதை போல் இருந்த அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு/வாய்ப்பும் வசதியும் அதிகரித்துக் கொடுத்தவர் கலைஞர் என்பதை நாடு அறியும். ஆபிரகாம் லிங்கன் என்று சொன்னாலே அடிமை விலங்கை உடைத்தவரென்று ஞாபகம் வரும்,, அதே போன்று கலைஞர் என்று சொன்னாலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாழ்வு அளித்தவர், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் காவல் தெய்வம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆகையால்தான் அவர்மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, ஒரு சிலர் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் எல்லாம் பேசிய நேரத்திலே கூட: அவர் தூக்கி எறியப்பட்ட நேரத்திலே கூட, தாய் தன் குழந்தையை கைநீட்டிபிடித்து மடித்து தாங்கிக் கொள்வது போல பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் மடியிலே தாங்கிக்கொண்டார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டோர்க்கு வழங்கப் படவேண்டிய சலுகைகள் குறித்து, இந்தத் துறை அமைக்கப் பட்ட காலத்திலேயிருந்து கேட்டுக் கொண்டு வந்தாலும், அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டு வந்த பதிலையே சொல்லிக் கொண்டு வந்தது. தி. மு. க. ஆட்சிக் காலத்திலேதான் தனி இலாகா ஏற்படுத்தப்பட்டது. குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு திரு. சட்டநாதன் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப் பெற்றது. அந்தக் குழு சற்றேறக்குறைய 110 சிபாரிசுகளை செய்து அவற்றிலே பலவற்றை அன்றைக்கு இருந்த சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தி இருக்கிறது. பிற்படுத்தப் பட்டோருக்கு அதிக சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால் ஆர்ட்டிகிள் 15 (ஏ) பி (4) (15) க்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள். வாஞ்சிநாதன் கமிட்டி ரிபோர்ட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள்.

இந்தத் துறைக்கு தனியாக ஒரு அமைச்சரைப் போட வேண்டுமென்ற எங்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டதற்கு எங்கள் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஏற்கனவே பளு நிறைந்த ஒரு துறையை நிர்வகிக்கும் ஒரு அமைச்சரின் பொறுப்பிலே இதை விட்டிருக்கிறீர்கள், உணவுத் துறையைப்பொறுத்த அளவிலே அதை சமாளிப்பதற்கு யானை பலம் வேண்டும்—ஆகையால் அந்த அமைச்சருக்கு இத்துறையைக் கவனிப்பதற்கு நேரம் இருக்குமோ என்றுதான் நான் அச்சப்படுகிறேன். எனவே சிரமத்தைப் பாராமல்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

பிற்பட்டோர்களின் குறைகளைக் களைய அமைச்சர் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

இதிலே இருக்கிற முக்கியமான பிரச்னை, ஒன்றை அமைச்சர் தெளிவாக தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டநாதன் கொடுத்த அறிக்கையில் இதுவரையில் சர்க்கார் எவ்வளவு பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது, எத்தனை சிபார்சுகளை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறது, எத்தனை நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது, என்கிற விவரத்தைச் சொல்லவேண்டும். 50% ஒதுக்கீடு இடத்திற்கு மேல் போனால் அரசியல் சட்டம் தடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அரசியல் சட்டம் எல்லாவற்றையும் தடுக்கும். தடுப்பதற்குத்தானே அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. இந்தி மொழியை அரசியல் சட்டம் சொல்கிறது. ஏற்றுக்கொள்கிறோமோ, எப்படி அதற்கு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று ஏகோபித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றச் சொல்கிறோமோ, அதைப்போல பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகச் சலுகை தருவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று இந்த சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இது எல்லா மாநிலத்திலும் பரவி இருக்கிறது, பீகாரில் இருக்கிறது, மகாராஷ்டிராவிற்கு போய் இருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனிச் சலுகை வேண்டும் என்று, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் கூட அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகள் இன்று எடுத்து சில கமிஷன்களை அமைத்து இருக்கிறது. நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வது, இதற்கான வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து எடுக்க வேண்டும் என்று.

திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய வன்னிய சமுதாயத்திற்கு நீதிபதி இல்லையே என்று சொன்னார்கள். பெரியவர் ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் நம்முடைய கழக ஆட்சி காலத்தில் சர்வீஸ் கமிஷனில் மெம்பர் எங்கள் இனத்திற்கு வேண்டும் என்று கேட்டார். மெம்பர் தானே கேட்டீர்கள், நான் சேர்மன் தருகிறேன் என்று கொடுத்தார். நீங்கள் இவ்வளவு கெஞ்சிக்கேட்டு இருக்கிறீர்கள், இந்த நேரத்தில் கலெஞர் இருந்தால், ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜ் இரண்டு பேர் கொடுத்து இருப்பார். காலம் அதற்குள் இல்லாமல் போய் விட்டது.

திரு. ப. சந்திரன்: பாயண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்,....

1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. துரை முருகன்: உங்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் கேட்கிறேன். அதற்குப் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரா. உங்கள் தலைவருக்காகத்தான் பேசுகிறேன்.

வரலாற்றிலேயே நீதிபதிகள் — அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை. காரணம் கேட்டால், அவரைப் பார்த்து, ஓ, மைலார்ட், என்று மேல் பிரிவினர் அட்ரஸ் செய்வதா என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார்கள் அதை உடைத்து எறிந்து விட்டு, அவர்களை அந்தப் பதவியில் உட்கார வைத்து, அவர்களை அங்கே உட்கார வைத்து, ஓ, மைலார்ட் என்று அவர்களைப் பார்த்து அழைக்கும் வகையில் செய்து விட்டார்கள், கலைஞர் அவர்கள்.

பிற்பட்ட மக்களுக்கு ரூ. 50, ரூ. 60 ஆஸ்டலில் இருந்தால் கொடுக்கிறீர்கள். எப்படி அது போதும். டிப்பன், காப்பிக்குக் கூட போதாது. சோறு போடுகிறோம். வயிறு நிறைய போடக்கூடாதா அரை வயிறுதான் போட வேண்டுமா? ஆகவே இந்த நூலையை மாற்றி அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு விடுகள் கட்டுவது, கல்வி பயிற்சி அளிப்பது என்று மட்டும் செய்தால் போதாது. அவர்கள் பொருளாதாரத்தையும் உயர்த்திக்கொள்ளும் வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். பிற்பட்ட மீனவர்கள் கடலில் பல மைல்கள் கட்டுமரத்தில் சென்று, படகில் சென்று மீன்பிடித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜட்டி கட்டித்தரவேண்டும். இந்த மாதிரி அவர்களுக்கு பொருளாதாரத்துறையில் வசதி செய்து தரவேண்டும் குறிப்பாக. படித்து விட்டு வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கமுடியவில்லை என்றால், பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்கு, அந்தச் சமுதாயத்தில் படித்து விட்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்கம் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும் என்றால் தாசில் தாரிடத்தில் போகவேண்டியிருக்கிறது. என் காலத்தில் இருந்து அப்படித்தான் இருக்கிறது. இப்போது பாஸ்போட்டில் நாங்கள் எல்லாம் கையெழுத்துப் போடலாம் என்று வந்து இருக்கிறது. (சுறுக்கீடு ---- பாஸ்போட் அப்ளிகேஷனில் தான் போடலாம்) சரி, அதைப் போல் இன்கம் சர்ட்டிபிகேட்டிலும் எம்.எல்.ஏக்கள் போடலாம் என்று சொன்னால் என்ன, அவர்கள் எங்கள் தொகுதியில் இருக்கிறார்கள், ஆகவே. அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை நாங்கள் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, அதற்கு ஏற்ற வகையில் ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

இந்தச் சர்க்கார் இருக்கிற நிலைமைகளைப் பார்த்தால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு செய்ய மாட்டார்களோ என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது. ஆளுநர் உரை விவாதத்தின்போதே சொல்லி இருக்கிறேன். அப்போது அமைச்சர் அவர்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை. ஆகவே, இப்போது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வேலையற்றிருப்போர் எண்ணிக்கை மிகுதியாகவும், அரசினர் வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாகவும் உள்ளநிலையில், ஏழை எளியவர்களின் மக்களுக்கு அதிலும், அவர்களிடையே பள்ளிகளில் வாயிற்படிகளையே கண்டறியாத குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தோர் ஆகியோர்க்கான சிறப்புச் சலுகைகட்கு சரிவேற்படாமலும் (விதஅவுட் டெட்ரிமெண்ட்) இதனை அரசு நடைமுறைப்படுத்தும். கம்யூனிஸ்ட் ஜி. ஓ. சட்டநாதன் குழு. ஆகியவற்றின் பரிந்துரைகளை அரசு கவனத்தில் கொண்டு, அதைத்தடுத்துவிடாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, அடுத்தபடியாக இன்னும் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வேலூரில் பால்டெக்னிக்கல் இணைக்கப்பட்டுள்ள டெக்னிக்கல் ஹைஸ்கூலில் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களும் வாங்கி செலவு செய்துவிட்டார்கள். இப்போது ஆடிட் அப்லெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. அதனால் வாங்கியப் பணத்தைக் கட்டுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கட்ட முடியாமல் மாணவர்கள் டைரக்டரிடம் ஸ்டே வாங்க அல்லது அரசாங்கத்திடம் ஸ்டே வாங்க வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று பணவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தான் இந்தத் துறையை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள் நல்ல காரியங்களை தி.மு.க செய்திருந்தால், அதை நாங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவோம்; அதைப் பின்பற்றுவோம் என்று அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது நல்ல சாரியம் மட்டுமல்ல 4½ கோடி மக்களுக்கும் நன்மை செய்கிற ஒரு காரியம். நாங்கள் செய்ய முற்பட்டோம். அதை மேலும் வளர்க்க வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக அதை குழிதோண்டி புதைத்து, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுடைய சாபத்திற்கு நங்கள் ஆளாகாதீர்கள் அந்த நிலைமை வராமல் அணை கட்டித் தடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தடுப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன் காரணம் அமைச்சர் அவர்களும் அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 10 நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காக அரசின் சார்பில் குறிப்பாக இந்தத் துறையின் சார்பில் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, நீங்கள் 10 நிமிடம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் 10 நிமிடம் கூட பேசவேண்டிய நிலை எனக்கு இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் இதற்கு முன்னாலே இந்தத் துறையைப்பொறுத்தமட்டில் என்ன என்ன சாதனைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின்னால் இந்தத் துறையிலே எவ்வளவு அக்கரை செலுத்தி, பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு என்னென்ன சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது; வருகின்ற ஓராண்டு காலத்திற்கு இந்தத் துறையிலே தீட்டியிருக்கிற நல்ல திட்டங்கள் பற்றியும் ஏற்கெனவே நான் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல தரப்பட்டிருக்கிற குறிப்புகளிலே சொல்லப்பட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைப் படித்து பார்த்தப்பிறகுதான் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் சொல்லும் போது பிற்பட்ட நலத் துறை என்ற ஒரு தனித் துறையை இராண்ட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் அன்றையதினம் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள் என்று சொன்ன அந்தக் கருத்தில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடான கருத்தும் நிச்சயமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல இந்தத் துறையைத் தொடர்ந்து, தன்னுடைய நல்ல பணிகளை ஏற்றுக்கொண்டு, இப்போதும் அந்தப் பணியிலே, அதை நல்லமுறையிலே செயல்படுத்துகின்ற முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நாம் எல்லோரும் தந்தை பெரியார் வழியிலும், பேரறிஞர் அண்ணா வழியிலும் வந்தவர்கள். அந்தவகையிலே இன்றைக்கு ஒரு புனிதமான ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

என்பது மட்டுமல்ல; நாட்டிலே இருக்கிற பல்வேறு ஜாதி வேறுபாடுகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருந்தாலும் இருக்கிற சூழ்நிலைகளில் இன்றையதினம் சில தனிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்க வேண்டிய கட்டாயத்திலே நாம் இருக்கிறோம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே ஒரு தனிப்பட்ட துறையை ஆரம்பித்தார்கள் என்பதிலே இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான முரண்பாடான கருத்தும் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே உரையாற்றும்போது இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதாது: இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[பிற்பகல் 12-30]

நான் அவர்களை மெத்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அவர்கள் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை அவர்கள் பார்ப்பார்களேயானால், இதற்கு முன்னாலே எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது என்பதையும் இப்போது இந்தத் துறையினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான அளவிற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்ப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக அந்தக் குறைபாட்டை அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

ஆனால் மாண்புமிகு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களை இந்த நேரத்திலே எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்தில், பொருளாதார முன்னேற்றத்தில், சமுதாய முன்னேற்றத்தில், கல்வி முன்னேற்றத்தில் இந்த அரசு கடந்த 7, 8 ஆண்டுகாலமாக எவ்வளவு பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் மத்திய அரசு தங்களுடைய பங்காக எதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் இந்த நேரத்திலே எண்ணிப்பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு இந்த மாதம் 21-ம் தேதி டெல்லியிலே நடைபெற்ற மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பிற்பட்ட நலக் குழுவிலே மாநிலங்களினுடைய பல்வேறு அமைச்சர் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் தமிழக அரசின் சார்பிலே அதிலே கலந்து கொண்டு அந்தக் குழுவின் முன்னாலே அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். கல்விக்கும்,

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

பொருளாதாரத்துறையின் முன்னேற்றத்திற்கும் என்று பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு மாநில அரசுகள் தங்களால் இயன்ற நிதியினை கொடுப்பதை இந்திய அரசியல் சட்டத்தினுடைய 15, 16-வது விதிகளின்படி மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் இந்த சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக மத்திய அரசு எந்த வகையிலே பொருள் உதவி செய்கிறது, அல்லது வேறு பல உதவிகளைச் செய்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் நாட்டிலே பெரும் பகுதியாக இருக்கின்ற அதாவது 54 சதவீதம் என்ற அளவிலே இருக்கின்ற பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு ஒரு மாநில அரசு எவ்வளவு, மத்திய அரசினுடைய துணை இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எண்ணிப்பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தத் திட்டங்களை நாங்கள் நிறைவேற்றுவதற்காக மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு எந்த உதவியும் செய்வதில்லை என்ற நிலையை உணரவேண்டும். இன்றையதினம் மாநில அரசாங்கம், குறிப்பாக நம்முடைய தமிழக அரசு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு 31 சதவீதம் அரசாங்கப் பணிகளிலே ஒதுக்கி இருக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசு, மத்திய அரசின் பணிகளிலே நடைபெறுகிற தேர்வுகளில், அது யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அய். ஏ. எஸ்., அய். பி. எஸ். போன்ற தேர்வுகளாக இருந்தாலும் சரி பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு, மாணவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால் இங்கே அதிகமாக இடத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த கோரிக்கையினை மத்திய அரசிடம் வைக்கவேண்டும் என்று உணர்ந்து மத்திய அரசினை வலியுறுத்துவார்களேயானால் அது நிச்சயமாக பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இந்தக் கருத்தை 21-ம் தேதி டெல்லியிலே நடைபெற்ற அந்தக் குழுக் கூட்டத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். மாநில அரசுகள் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினரின் முன்னேற்றத்திற்கென்று எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகளுக்கு மத்திய அரசு தங்களுடைய பங்காக தொகையை ஒதுக்க வேண்டும் என்பதோடு எப்படி மாநில அரசுகள் தங்களுடைய அரசாங்கப் பணிகளிலே 31 சதவீதம் இடத்தை இந்தப் பின் தங்கிய சமுதாயத்தை சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு ஒதுக்குகிறதோ அதைப்போல மத்திய அரசும் தங்களுடைய அரசுப் பணிகளிலே

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

அவர்களுக்கான ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை ஒதுக்கி இப்பேர்ப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். ஆகவே மாண்புமிகு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் என்னோடு சேர்ந்து குரல் கொடுத்தால் இந்த அரசுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைத்தால் நாம் அதிலே நிச்சயமாக வெற்றிபெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களை பொருளாதாரத் துறையிலேயும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலேயும் முன்னேற்ற முடியும் என்கிற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் ஒன்றை சொன்னார்கள். இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அவர்கள் இந்தத் துறையின் மீது இருந்த ஆர்வத்தின் காரணமாக, அவர்கள் இப்போதும் முதலமைச்சராக இருந்திருப்பார்களேயானால் வன்னியர் சமுதாயத்திற்கு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக ஒரு இடத்தை பெற்றுத் தந்திருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதில் எனக்கு முரண்பட்ட கருத்து கிடையாது. பிற்பட்ட சமுதாயத்தின் மீது அக்கறை கொண்டு இதற்கென்று தனியாக ஒரு துறையை ஏற்படுத்தியதில் எனக்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. என்றாலும், ஏழாண்டு காலமாக முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் சாதிக்க முடியாததை இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சாதித்து இருக்கிறது. வன்னியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் உறுப்பினராக வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், ஆனால் தலைவர் பதவியே கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள் அதை மறுக்க வில்லை, ஆனால், பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்களுக்கு ஒரு நீதிபதி பதவி, 25 நீதிபதிகள் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு வாய்ப்பைக் கூட பெற முடியவில்லை. ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் தான், புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் தான் இதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பதையும், அதே போன்று, முடிசூடுத்தும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் நீதிபதி பதவி கிடைத்தது புரட்சித்தலைவர் காலத்தில் தான் என்பதை மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்வதற்கு நன்றி. மீனவ சமுதாயத்தினருக்கும், முடிசூடுத்தும் சமுதாயத்தினருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது இந்த அரசில் தான் என்று சொன்னார்கள். நான் அரிசனங்களைப் பற்றித்தான்

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரை முருகன்]

சொன்னேன். அவர்களுக்கு அடுத்த மேல் தட்டில் தான் இவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மீனவ சமுதாயம் அல்லது மற்ற பிற சமுதாயங்களுக்கெல்லாம் முன்னால் மரியாதை கொடுக்கவில்லை என்று சொல்ல தான் தயாராக இல்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்காக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை மறுப்பதற்கு தான் தயாராக இல்லை. அவர்களும் செய்திருக்கிறார்கள். அதைவிடவும் வேகமாக நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் அதிகமாக செய்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னேனே தவிர, ஏதோ களங்கம் கற்பிப்பதற்காக முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த, கலைஞர் காலத்தில் எதுவும் நடக்கவில்லை என்று நான் நிச்சயமாக குற்றச் சாட்டாக இதை சொல்லவேண்டும் என்று இதைச் சொல்லவில்லை என்பதை மாத்திரம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்பில் சொன்னார்கள். ஏதோ இந்திரா ஆட்சி காலத்தில், அதிலும் இடைக்காலத்தில், எமெர்ஜென்ஸி காலத்தில் ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு பேர்களுக்குத் தான் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்ததாக சொன்னார்கள். அது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டம் இது. ஆனால் நாம் மத்திய அரசின் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் அதை ஒத்துக்கொண்டு செயல்படுத்தவில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், வருட வருமானம் 2,500 ரூபாய்க்கு கீழேயுள்ளவர்களின் குடும்பத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் அத்தனை பேர்களுக்கும் தொடர்ந்து சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் முன்னால் இருந்த நிலைமையை சொன்னதிலும் தவறில்லை. ஆனால் அந்த முறையை நாம் செயல்படுத்தவில்லை. ஆகவே நமது முறையில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மத்திய சர்க்காரில் பேக் வார்ட் கிளாஸ் ஸ்டீட் என்று ஒன்று கிடையாது. தாழ்த்தப்பட்டவர் என்ற லிஸ்ட் தான் உண்டு. பேக் வார்ட் கிளாஸ் லிஸ்ட் என்று ஒன்று கிடையாது. முக்கியமாக ஏழை எளிய குடும்பங்களில் இரண்டு பேர்களுக்கு மட்டும் இந்த சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்வளவு தான்,

[1979 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். மத்திய அரசின் திட்டம் வேறு, நம்முடைய முறை வேறு, ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு பேர்களுக்கு கொடுக்கலாம் என்று அந்த காலத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது உண்மைதான். அதை இந்த அரசு செயல்படுத்தவில்லை. பிற்பட்ட நலத்துறையில் 2,500 ரூபாய் ஆண்டு வருமானத்திற்கு குறைவாக இருக்கின்றவர்களின் வீட்டில் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் அரசு இந்த உதவியை கொடுத்து வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் பேசுவதற்கு எழுந்திருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வோருவரும் இப்படி பேச எழுந்திருந்து விட்டால், அடுத்த மானியத்தை எப்போது எடுத்துக்கொள்வது?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பின்தங்கிய மக்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் இந்த உதவியை அறவே நிறுத்தியிருப்பது உண்மையா இல்லையா, அதைச் சொல்லுங்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம் வேறு; மாநில அரசாங்கத்தின் நிலை வேறு. அந்தத் திட்டத்திற்கும், மாநில அரசாங்கம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பிற்பட்டோர் நலனுக்காக செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரியத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர்கள் இரண்டு பேர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்தக் காலத்திலே அவர்கள் செய்த சட்டம், இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் பிற்பட்டோர் நலனுக்காக கொண்டுள்ள பல்வேறு காரியங்கள், அதன் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் தொடர்ந்து அமுலிலே இருந்து வருகிறது, செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

இன்னும் சில உறுப்பினர்கள், சில சமுதாயங்களை தாழ்த்தப் பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வி. கொ. சின்னசாமி அவர்களும், மாண்புமிகு பெரியசாமி அவர்களும் சில சமுதாயங்களை, மோஸ்ட் பேக்வேர்ட் கம்யூனிட்டி என்று அழைப்பவர்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்ப்பதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

செய்கின்ற அந்த அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு நிச்சயமாக இல்லை. மாநில அரசு வேண்டுமென்றால், இந்தச் சமுதாயங்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற பரிந்துரையை மத்திய அரசுக்கு தெரிவிக்க முடியுமே தவிர, அந்த தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்க்கின்ற அதிகாரம் அந்த மாநில அரசுக்கு இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சமுதாயங்களை அவர்கள் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைக்கின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக இந்த அரசு அதைப்பற்றி பரிசீலித்து, அதற்கான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்து, மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால், நிச்சயமாக அவற்றைச் செய்யும் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு நல்ல பல கருத்துக்களை யெல்லாம் உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, அதனுடைய நியாயங்களை, அவசியத்தை அறிந்து, அதை அமுல்படுத்தும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, மானியத்தின்மீது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம், அவைகளை வலியுறுத்தாமல், திரும்பப்பெற்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது: வாக்கெடுப்பு

திருவாளர்கள் சு. பாலன், சோ. பாலகிருஷ்ணன், வி. கே. கோதண்டராமன், பொ. விஜயராகவன், செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,04,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,86,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

[1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, “அன்னியச் செலாவணியைப் பெரிய அளவில் ஈட்டும் வகையில் சின்கோனாத் தொழிலை விரிவுபடுத்த வேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்த” வேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,86,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, “சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ரகமான புதுவீடுகள் கட்டித் தராமலும், பழைய வீடுகள் சரிவர பழுது பார்த்துத் தராமலிருப்பதை எடுத்துக் காட்டி” விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,86,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே ‘கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,86,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா மரங்களை மலும் அதிகம் வளர்த்து நாட்டின் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு மருந்து தயாரிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,86,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SALEM M. ARUMUGAM : Sir, to discuss the need to provide encouragements to the Private Sector to engage in Cinchona Plantations I move :

“That the allotment of Rs. 1,86,48,000 under Demand No. 25—Cinchona be reduced by Rs. 100”

1979 ஏப்ரல் 2]

இ. கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை பற்றிய 45-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 5,41,90,000-க்கு மேற்படாத தொகை வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, காடுகளில் பலன் தரும் மரங்களை வளர்க்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி விவாதிக்க :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,41,90,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் 20, 30 ஆண்டுகளாக சாகுபடி செய்யும் நிலமற்ற விவசாயிகளை வெளியேற்றி வனத்துறை கன்று நடும் போக்கினை கைவிட்டு பாடுபடும் விவசாயிக்கு பட்டா வழங்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,41,90,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,41,90,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதியுள்ள கண்மாயின் உட்பகுதிகளில் உடனடியாக கருவேல மரங்களை உற்பத்தி செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,41,90,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 2]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,41,90,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[ஈ] கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,43,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, சுற்றுலாச் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்நாட்டு இடங்களைப் பற்றிய விளக்கம் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குத் தெரியும் என்கையில் அந்நாடுகளில் விளம்பரப்படுத்த வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்த வேண்டியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,43,16,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, பழனி நகரைச் சுற்றுலா நகராக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47-தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,43,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to develop Thirparappu Water falls in Kanyakumari District into tourist Centre-I move :

“That the allotment of Rs. 1,43,16,000 under Demand No. 47-Information, Tourism and Film Technology be reduced by Rs. 100/”

1979 ஏப்ரல் 2] [Thiru P. Vijayaragavan]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, “குருசேத் திவு”, “ராமேஸ்வரம்” சுற்றுலாத் தலமாக அபிவிருத்தி செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,43,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SALEM M. ARUMUGAM : Sir, to discuss the failure of the Government to give due importance to the function of the Opposition parties in the Tamil Arasu as is being done in the case of Government functioning—I move :

“That the allotment of Rs. 1,43,16,000 under Demand No. 47 - Information, Tourism and Film Technology be reduced by Rs. 100/-”

(உ) கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவள மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,34,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,34,73,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டின் உள்ள வனவிலங்கு சரணாலயங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டு வள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,34,73,000 ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.,, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,34,73,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.,, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 2]

***மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது இந்தத் துறைகளின் கொள்கை விளக்க அறிக்கைகள் அச்சடித்து அவை உறுப்பினர்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்தில் நான் ஆற்றிய உரையாகக் கருதி பதிவேட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பிறகு இறுதியில் என்னுடைய விளக்கத்தைத்தர அனுமதி அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, வனவளம், செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படம் சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை நான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய நாட்டில் வன வளத்தைப் பெருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். வன வளம் பெருகினால் மன வளம் பெருகும் என்று கூறுவார்கள். வன வளத்தைப் பெருக்கி நம்முடைய தேசம் நல்ல பலனை அடைவதற்கு நாம் சிறப்பான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். காரணம்—உலகத்தில் பலேறு நாடுகளில் வனத்தைப் பேணிக்காப்பது என்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது. சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளில் சைபீரியா பாலவனத்திலிருந்து வருகிற பனிப் புயலைக் தடுக்கின்ற அளவுக்கு ஆயிரக்கணக்கான மைல் நீளமும், நூற்றுக்கணக்கான மைல் அகலமும் ஆன காடுகளை வளர்த்து பனிப் புயலைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதோடு அது மழையை கொடுப்பதோடு மற்றப் பலன்களைக் கொடுக்கிறது.

நம்முடைய நாட்டில் பல்வேறு காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. நீலகிரி, கோடைக்கானல் போன்ற இடங்களில் அப்படி காடுகள் அழிக்கப்பட்ட காரணத்தால் மரங்கள் வெட்டப்பட்ட காரணத்தால் நிலச் சரிவுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மன்னர்கள், ஜமீந்தார்கள் ஆண்ட காலத்தில் கூட சாலை யோரங்களில் புளிய மரம், பலா மரம், மாமரம் போன்றவற்றை வைத்து பராமரித்தார்கள். காடுகளை வளர்த்தார்கள். இயற்கைச் சூழலில் வருகின்ற பாதிப்புகளைப் போக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள். தற்போது காற்றில் பிராணவாயு விகிதம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மரங்கள் வெட்டப்படுவதுதான். சென்னை நகரத்தின் பக்கத்தில் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும். சாலைகளில் மரங்களை நடவேண்டும். அப்போதுதான் ஈகலாஜிகல் சிரைசிஸ்—இயற்கை

456-514 ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV, V அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

சூழலில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்பைத் தவிர்க்க முடியும். மனிதனுக்கு நல்ல காற்று கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும்.

[பிற்பகல் 12.50]

கோவை மாவட்டத்திலே, பாலக்காட்டு கணவாயிலே வருகின்ற காற்றைத் தடுப்பதற்கு, சோவியத் யூனியனிலே சைபீரியன் டெசர்டிலே போடப்பட்டிருக்கிற திட்டத்தைப் போல தமிழகத்திலேயும் போட்டு வன வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டும்.

காட்டு இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்க்கு பாதுகாப்புத் தருகின்ற நடவடிக்கைகளையும், அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க சிறப்புத் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும்.

காடு என்பது ஒரு பிரதான ஆஸ்தி. அது ஒரு நாட்டினுடைய சிறந்த மூலதனம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து செய்தித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அண்மையிலே பட்ஜெட் கூட்டம் நடந்தது. அதற்குப் படம் எடுத்து, “தமிழரசிலே” போட்டு வந்தது. அதிலே வருகிற படங்களைப் பார்த்தால் ஆளுங்கட்சியைத்தான் படம் எடுக்கிறார்கள். போடுகிறார்களே தவிர எதிர்க்கட்சிக்காரர்களான எங்களை யெல்லாம் எடுத்தால் என்ன? கேமிரா எடுக்கமாட்டேன் என்கிறதா? இரண்டு பக்கங்களிலேயும், முன்பக்கம், பின்பக்கம்; இடையிலே வருகிற பக்கங்களிலேயும் எல்லா இடங்களிலும் ஆளுங்கட்சியைத்தான் போடுகிறார்களே தவிர எங்களைப் படம் எடுத்துப் போடுவதில்லை. ஏன்? ஆளுங்கட்சிதான் சர்க்காரா? எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் கட்சிகள் இல்லையா? எதிர்க்கட்சிகளின் கருத்துக்கள் சர்க்காருக்கு வலிவூட்டவில்லையா? உங்களை மட்டுமே படம் எடுத்துப்போட்டுக் கொள்கிறீர்களே ஏன் என்பதை நான் வினயத்தோடு கேட்க விரும்புகிறேன்....

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தாங்கள் சொல்லியபடி, எங்கள் பக்கத்திலே யாரையும் எடுக்கவில்லை, நாங்கள் எல்லாம் பின்னாலே உட்கார்ந்திருக்கிறோம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஏதோ அவர்களுக்கும் வருத்தம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. இராமசாமி அவர்களை என்னோஸ்-அப்பிலே ஒரு படம் எடுத்துப் போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தாலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பார்ப்பதற்காக எல்லாரும் தான் சென்றார்கள். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சர் மட்டும் புயலின் வெள்ளத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 2]

பார்க்கப்போனார் என்று வேஷ்டியை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு, முண்டாசு கட்டிக்கொண்டு படம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் நாங்கள் எல்லாம் போய்ப் பார்க்கவில்லையா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் போய் இருக்கிறார், நான் போய் இருக்கிறேன்....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அப்படி, அசைடு என்ற ஆங்கில இதழிலே போட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் உங்களைக் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : கோழி காணாமல் போய்விட்டது என்று சொன்னால் என்னுடைய தலையை நான் சொரிவானேன். நானே பார்த்தேன், நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் வேஷ்டியை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு முண்டாசோடு இருக்கிற படம் “தமிழரசிலே” வந்திருந்தது. தமிழக அரசு எடுக்கிற திரைப்படமானாலும் அப்படித்தான் வருகிறது. ஏனென்றால் அதனுடைய பெயரே தமிழ் அரசு, ஆகவே எல்லோருடைய படங்களும் வருவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும்.

சுற்றுலாத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளரின் பிரச்சினை. ஏ. ஐ. டி. யூ. சி. யின் தலைவர் கே. எம். சுந்தரம் இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி இருக்கிறார். அரசாங்கம் அவர்களை அழைத்துப் பேசி சுற்றுலாத் துறை தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு சுற்றுலா என்பது சோஷலிஸ நாடுகளாக இருந்தாலும், கேபிடலிஸ்ட் கன்ட்ரிகளாக இருந்தாலும் அதை ஊக்குவிப்பதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அது போல நம்முடைய தமிழகத்திலேயும் சுற்றுலா துறையை ஊக்குவிக்கவேண்டும், தொழிலாளர்கள் அந்த இடங்களில் போய்த் தங்க, குறைந்த வாடகையிலே தங்குவதற்கு வசதியாக இல்லங்களை அமைக்கவேண்டும். சோவியத் யூனியனிலே கொர்க்கி போன்ற இடங்களிலே தொழிலாளர்கள் குறைந்த வாடகையிலே வந்து தங்குவதற்காக இல்லங்கள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போன்று உழைக்கின்றவர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, அப்படிப்பட்டவர்கள் 15 நாட்கள், 20 நாட்கள் வந்து தங்க ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதற்காக குறைந்த வாடகையில் தங்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் இல்லங்களை அமைத்துத்தர முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும்.

திரைப்படங்களுக்கு பரிசுகள் அளிக்கப்படவேண்டும். அண்மையிலே 7 படங்களுக்கு அரசு பரிசுகளை அளித்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது. மேல்நாடுகளிலேயும் அது ஊக்குவிக்கப்பட

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

படுகிறது. கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலே ஒரு படத்திற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனக்கு அதுபற்றித் தெரியாது. 7 படங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நல்ல படங்களை ஊக்குவிப்பது என்பது மட்டுமல்ல, அவைகளுக்கு காம்ப்வுண்டிங் டாக்ஸையும், என் டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவைகள் பழைய படங்களாக இருந்தாலும் சரி, தேசபக்திப் படங்கள் என்ற முறையிலே வந்த வீரபாண்டிய கட்டப் பொம்மன், வ. உ. சிதம்பரனார் பற்றிய கப்பலோட்டிய தமிழன் போன்ற படங்களுக்கு காம்ப்வுண்டிங் டாக்ஸை முழுக்க முழுக்க ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இது குழந்தைகள் ஆண்டு, உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்படுகிறது. குழந்தைகளை வைத்து, அன்பின் அலைகள் என்ற படத்தைத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு ஆகிறது. எல்லோரும் குழந்தைகள், அதை இன்னும் வெளியிடாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட படங்களை எடுப்பது குழந்தைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் உதவியாக அமையும். ஆகவே அந்தப் படங்களுக்கு அரசு உதவி செய்ய முன்வரவேண்டும். குழந்தைகள் ஆண்டில் இதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, வன் வளத்தைப் பெருக்கி, மன வளத்தைப் பெருக்கும் முறையில் அரசாங்கத் துறை அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. சிகாமணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வனத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டின் நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பகுதி வனப் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிலே கூறியிருந்தாலும், 17 சதவீதம்தான் நமது மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். காட்டு வளத்தைப் பாதுகாக்கும் நல்ல எண்ணத்தை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற வகையிலே, வனத் துறையைச் சார்ந்த நிலங்களை வழங்கக்கூடாது என்று அரசு உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடிக்கடி காடுகளை அழிப்பதினால் காட்டின் வனப்பைப் பாதுகாக்கத் தவறியதோடு அல்லாமல் நாட்டின் பருவ மழையும் தவறுகிறது. அதோடு காட்டுப் பகுதியைச் சுற்றி வாழ்கின்ற, தொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள், மலைஜாதி மக்கள் ஆகிய இவர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. இதை இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. பொ. சிகாமணி] [1979 ஏப்ரல் 2]

ஏலக்காய் பயிரிடுவதற்காகத் தனியார்களுக்கு நீண்ட காலம் குத்தகை கொடுத்து வந்ததை ரத்து செய்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு வருடம் நீட்டிப்பு குத்தகைக்காரர்களுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டத்தைக் கருதி அரசு நீட்டியிருப்பது நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இருந்தாலும், அரசு விழிப்போடு இருந்து ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு தீவிரமாக அமல்டடுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நல்ல வருமானத்தைத் தருகின்ற காடுகளின் மூலம் மேலும் வருவாய் வருகின்ற வகையிலே ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சந்தன மரங்கள், செம்மரங்கள் போன்ற உயர்ந்த மரங்கள் சம்பந்தமாகத் திருட்டு நடைபெற்று வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசு கடுமையான நடவடிக்கைக்கு ஆணை பிறப்பித்தாலும்கூட மேற்கண்ட சந்தன மரங்களும், செம்மரங்களும் திருட்டுப் போவதைப்பற்றி எண்ணும்பொழுது அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே செயல்படவில்லை என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட மரங்கள் திருட்டுப் போவதால் அரசுக்குப் பெரும் வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டு வருகின்றது. இப்படிப்பட்ட திருட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கடுமையான சட்டத்தின் மூலம் தண்டிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில், எப்பொழுதும் விழிப்பாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மரங்களுக்கு மேலை நாடுகளில், குறிப்பாக ஐப்பான் போன்ற நாடுகளில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழில் செய்பவர்கள், எக்ஸ்போர்ட் செய்கிறவர்கள் ஆகிய இவர்களை அரசு உடனடியாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். இவர்களைக் கண்காணித்தாலே இந்த சந்தன மரங்கள், செம்மரங்கள் ஆகியவைகள் திருட்டு போவதை முழுவதுமாகத் தடுத்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையை இந்த நேரத்தில் நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது, குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 31 ஆயிரத்து சொச்சம் என்று. அக் குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களின் மொத்த மதிப்பு சுமார் 35 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் இந்தக் குற்றங்கள் தடுக்கப்பட்டால் 'செல்லிங் பிரைஸ்' அரசுக்கு அதிகமாக கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதற்குப் பெருமளவில் அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட திருட்டுக் குற்றங்கள் பலவகையாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால்தான் சொல்கிறேன், அதிகாரிகள் முழு அளவில் ஒத்துழைப்பு தந்தால் இப்படிப்பட்ட திருட்டுக் குற்றங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கும் என்பதை நம்பிக்கையுடன் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. பொ. சிகாமணி]

காடுகள் வளர்ப்பு முயற்சி பாராட்டுதற்குரியது. அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடும் அதிக அளவில் செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

ரப்பர் தோட்டங்கள், கிராமப்புறத் தோட்டங்கள் தேயிலைத் தோட்டங்கள் போன்றவற்றில் வளர்ச்சியை அரசு கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

கடலோரப் பகுதிகளில் மரம் நடுத்தல் போன்ற முயற்சி கடற்கரைப் பகுதி பாதுகாக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், புயல் போன்ற அபாயங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றப்படும். இது போன்ற அரசின் முயற்சிகளும் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

ஒன்றை மட்டும் நான் கடைசியாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனியார் காடுகளை அரசு உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக உடனடியாக சேலம், ஏற்காடு பகுதிகளிலுள்ள காடுகளில் மரங்கள் வெட்டுவதற்கு அரசு உடனடியாக இடைக்காலத் தடையை விதிக்கவேண்டுமென்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இதை உடனடியாக அரசு செய்யத் தவறினால் சேலம், ஏற்காடு பகுதிகளில் தனியார்களால் காடுகள் அழிந்துவிடும் நிலையிலே முடியும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

[பிற்பகல் 1-00]

திரு. சு. முத்துசாமி சுரையாள் : தலைவரவர்களே, வனத்துறை மானியத்திலே என்னுடைய கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வனத்துறை என்று பார்த்தாலே, நமது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற வனத்துறை ரொம்பக் குறைவு. 1957-லே பிரியக் கூடிய நேரத்திலே 40 மைல் சதுர வனவளத்தை நாம் விட்டு விட்டோம். அதை இப்பொழுது சொல்லி பிரயோஜனம் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடியதையாவது நாம் சரியாக பாதுகாக்க வேண்டுமா, இல்லையா? ரோடிலே போகும் போது சில இடத்திலே ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மரங்கள் வேண்டாம், செடிகளாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட வனத்துறை தான் அங்கே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இருக்கக்கூடிய ஏரியாக்களை நாம் விரிவு செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக, செங்கோட்டைப் பகுதியிலே கொஞ்சம் மலைகள் உள்ளன. அந்த மலைப் பகுதியிலே மரங்கள் நிறைந்த ஏரியாக்களை விட, பாறைகள் நிறைந்த இடம் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தாலும் மரங்களும் கொஞ்சம் இருக்கின்றன. அந்த மரங்களை நாம் வெட்டக் கொடுக்கிறோம், பக்கத்திலே பட்டா நிலம் என்று சொல்லி, பட்டா நிலத்திலே இருப்பதை வெட்டுவதோடு

[திரு. முத்துசாமி கரையாளர்] [1979 ஏப்ரல் 2]

ஃபாரஸ்ட் நிலத்தில் இருக்கிற ஒன்றிரண்டை வெட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே மரம் நட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

செங்கோட்டைப் பகுதியிலே ரப்பர் பிளாண்டேஷன் நல்ல விதமாகச் செய்யலாம். கன்னியாகுமரி ஏரியாவிலே எவ்வளவு வருகிறதோ அதைக்காட்டிலும் நல்ல ஏரியா இருக்கிறது. செங்கோட்டை ஏரியா என்று பார்த்தால், அம்பாசமுத்திரத்திலே யிருந்து புளியங்குடி வரையில் கண்டிப்பாக ரப்பர் போடலாம். ரப்பர் மாத்திரமல்ல, காஃபி பிளாண்டேஷன் கூடப்போடலாம். அது விஷயமாக உடனடியாக நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவிலே ரோடு ஜாஸ்தியாகியிருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் ரோடுகள் எல்லாம் நம்மிடம் இருக்கின்றன. ஃபாரஸ்ட் துறை இருக்கிற ரோடுகளை எல்லாம் தன்னுடைய கன்ட்ரோலில் வரவேண்டுமென்ற ஆத்திரத்தில் இருக்கிறார்களே ஒழிய, அவர்களுடைய கன்ட்ரோலில் இருக்கிற ரோடுகளை நல்லவிதமாகச் செப்பிடுவதில் அவர்களுக்குக் கவனமே இல்லை. இந்த ரோடுகள் சில எல்லைத் தடங்களிலே போகக்கூடிய ரோடுகளும், ஃபாரஸ்ட் ரோடுகளாக இருக்கின்றன. அந்த ரோடை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் ஃபாரஸ்ட் துறை அனுமதிக்கவில்லை. அதே சமயத்திலே, பாபனாசத்திலே, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இரண்டு பாலம் கட்டி இருக்கிறார்கள். ஒரு பாலம் ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவிலே தான் இருக்கிறது. ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவிலே இருக்கக்கூடிய ரோடுகளை நாம் ரிப்பேர் செய்யாமல் இருக்கும்போது அந்தப் பாலத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால், அந்தப் பாலத்தினுடைய கதி என்ன ஆகும். பாலத்தை எடுத்துக்கொள்வதில் எங்களுக்கு அப்டேக்ஷன் கிடையாது. அதே சமயத்திலே, அதை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ளவும் நாம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஃபாரஸ்ட் லான்ட் என்றிருக்கிறது. அதாவது, காட்டிலே போகும்போது, பார்க்கும் நிலை, அந்த இடத்திலே கருவேலம் போட்டிருக்கிறோம். அது புஞ்சைப்பட்டியிலே இருந்தால், அதிலே இருந்து கிடைக்கக் கூடிய வரும்படியிலே பஞ்சாயத்துக்கும் கொஞ்சம் கொடுத்தால், லைட் எரிய வைக்க, பல்ப் வாங்க உதவியாக இருக்கும். சில இடத்திலே கொடுப்பதாக அறிகிறேன், சில இடங்களிலே கோடுக்கவில்லை என்றும் அறிகிறேன்.

செய்தித் துறையிலே, மாண்புமிகு அம்பிகாபதி அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் படத்தைப் போடவில்லையென்று சொன்னார்கள். ஐயா, எங்கள் படத்தைப் போடவேண்டாம்.

[1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. க. முத்துசாமி கரையாளர்]

அதற்கு நாங்கள் வருத்தப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து நல்ல கருத்துக்கள் இருந்தால், அதைத் தமிழரசு பத்திரிகையிலாவது போடலாம் அல்லவா? உங்களுக்கு எது நல்லது என்று படுகிறதோ அப்பேற்பட்ட கருத்துக்களையாவது நீங்கள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுற்றுலா துறையிலேயும், செய்தித் துறையிலேயும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும்போது சில சமயத் திலே உங்களுடைய கவனத்திற்குத் தெரியாமலேயே மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் வந்திருப்பதாகப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் சற்று ஆராயவேண்டுமென்று உங்களிடம் நான் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. க. இரா. சின்னராசு : தலைவரவர்களே, 1979-80-ம் ஆண்டுக்குரிய வன இலாகா மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசி, இதிலே இருக்கிற நல்ல பல திட்டங்களை இங்கே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வன இலாகாவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து காடுகளை வளர்க்கிற நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி இருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன், காடு நன்றாக இருந்தால்தான் நாடு நன்றாக இருக்கும். தலைவரவர்களே அதனுடைய அடிப்படையில் நல்ல காடுகளை வளர்ப்பதற்கும், சந்தனம், மூங்கில் போன்ற நல்ல மரங்களை வளர்ப்பதற்கும் திட்டங்களை தீட்டி இருப்பதை நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன், அதன் அடிப்படையிலே என்னுடைய தொகுதியிலே வேப்பணப் பள்ளி பகுதியில் நல்ல மண்வளம் இருப்பதால் சந்தனக் காடுகள் வளர்ப்பதற்கு, அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். காடுகளை வளர்ப்பதற்கு அரசு போட்டு இருக்கிற திட்டத்தின் ஒரு கட்டமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலை ஓரங்களில் புளியமரம், புங்கமரம் போன்ற மரங்களை வளர்த்து நல்ல வருவாயை ஈட்டித் தருகின்ற திட்டங்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், சாலை மருங்குகளில் அரசு இந்த திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே இந்த மானியத்திலே சந்தனக் கட்டைகள் களவு போவதைத் தடுப்பதற்காக ஒரு கடுமையான சட்டத்தைப் போடுவோமென்று சொல்லியிருப்பதை உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சந்தனக் கட்டைகள் திருடு போவது தடுக்கப்பட வேண்டும். தர்மபுரி மாவட்டத்திலிருந்து கர்நாடக மாநிலத்திற்கு சந்தனக்கட்டைகள் கடத்திச் செல்லப்படுகின்ற நிலைமைகளை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அதற்கு பல அரசு வன இலாகா அதிகாரிகள் கூட உடந்தையாக இருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு க. இரா. சின்னராசு]

[1979 ஏப்ரல் 2]

சமீபத்தில் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்த போது அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் என்ன என்ன மரங்களை விளைவிக்கலாம் என்பதை பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்களுக்கு நினைவூட்ட நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். என் தொகுதியில் காட்டு நிலங்களில் 20, 25 வருஷங்களாக நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகள் அந்த நிலங்களை பயிர் செய்து தென்னை மரங்களையும், புளியமரங்களையும் உற்பத்தி செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஏழைகள் அந்த நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் அதை பரிசீலித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக கூறிவந்துள்ளார். இதனை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே மேற்கண்ட நிலங்களை அந்த ஏழைகளுக்கு ஆடமானம் செய்துக் கொடுக்க கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் தரமான ரப்பர், காஃபி போன்றவை விளைவிப்பதற்கு நல்ல சீதோஷணநிலையும் இயற்கை வளமும் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பயணத்தின்போது கண்டு வந்துள்ளார்கள். அவைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற பெரும்பாலான மலைகள் கற்கள் நிறைந்தவை. இம்மலைகளில் சீத்தாப்பழம் தருகின்ற சீத்தாச் செடிகளை வளர்த்து அதன் மூலமாக நல்ல வருமானத்தை அரசிற்குக் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாததால் சீத்தாச் செடிகளை வளர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, வனத் துறை, சுற்றுலா வாரியத்தின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் சுற்றுலாத் துறை பற்றி உலகம் முழுவதும் அபரிமிதமான முறையில் தீவிரப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து வரும்போது, தமிழகத்திலும் அது ஓரளவுக்கு விஸ்தரிக்கும் நிலையை நமது தமிழக அரசு எடுத்து வருகிறது. இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்வது எல்லாம் என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய கொடைக்கானல், பழனி ஆகிய இரண்டும் மிக நெருக்கமான இடைவெளியில் இருக்கிறது. இதற்கு இடையில் பழனிப்பகுதியில், பாலாறு-அப்பலாறு நதியும், வரதமாநதியும் அருகே இருப்பதால், அந்த கொடைக்கானல், பகுதியில் இருந்து பழனிக்கு வரும்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. என். பழனிவேல்]

சுற்றுலாப் பகுதி மக்கள் பார்த்து மகிழ் வரதமாநதி அணைக் கட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சுற்றுலா ஸ்தாபனம் சுற்றுலாத் துறை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அங்கே செல்லக்கூடியவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும், அந்தப் பகுதியும் முன்னேற்றம் அடையும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் இருக்கும் மிருகக் காட்சி சாலையை வண்டலாருக்கு மாற்றப்போவதாக திட்டமிட்டு இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு 1.5 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டு, அதை கொடைக்கானல் பக்கத்தில் உள்ள பழனிப் பகுதியில், வனங்கள் மிகுந்த பகுதியில் கொண்டு வந்து வைத்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும், அந்தப் பகுதியும் முன்னேற்றம் ஆவதற்கு உதவியாக இருக்கும், சென்னையில் எல்லாத் துறையும் குவிந்து இருப்பதை தவிர்க்க இதை அமல் படுத்தவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றையதினம் வனத் துறை அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சாதாரண ஏழை எளிய மக்களிடத்திலே வனங்களின் சொத்துக்களை அழித்துவிட்டார்கள் என்று இம்சிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பெரிய ஆட்களை அவர்கள் தொடுவது கிடையாது. அவர்களிடத்தில் ஏதோ காசுகளை வாங்கிக் கொண்டு உதவிகரமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரண ஏழை எளியவர்கள் 1 ஏக்கர், ½ ஏக்கர் என்று எடுத்து ஜீவனம் செய்ய முயற்சித்தால் அவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குப் போடுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் போக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தொழிலில் இன்றைய தினம், நீலகிரி மாவட்டத்தில் 3,000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக, வீட்டு வசதி அவர்களுக்குக் கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி கிடையாது. மருத்துவ வசதி பெற வேண்டும் என்று சொன்னால் 15 மைல், அவர்கள் கால்நடையாகச் சென்று வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு அந்தக் குறையைப் போக்கும் முறையில் நீலகிரி பகுதியில் ஒரு ஆம்புலன்ஸ் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், நீலகிரி மாவட்டத்தில் மொயார் டிவிஷன் பகுதியில் உள்ள சின்கோனா தொழிலாளர்களை அந்த அதிகாரிகள் மிகவும் தொந்தரவு செய்வதாக எங்குத் தகவல் வந்து இருக்கிறது. அதை நீங்கள் தடையிட்டுப் போக்கவேண்டும். அதேபோல், கன்னிாகுமரிய மாவட்டத்தில்

[திரு என். பழனிவேல்] [1979 ஏப்ரல். 2]

கிரிப்பாறை என்ற இடத்தில் உள்ள ரப்பர் தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி இல்லை. அவர்களின் இந்த குறையை கவனித்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். மாஞ்சோலைப் பகுதியில் சட்டவிரோதமாக மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. அப்படி வெட்டியவர்கள் மீது இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை ஆகவே அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, பழனிப் பகுதியை சுற்றுலாப் பகுதியாக உருவாக்கவேண்டும். லட்சக்கணக்கான மக்கள் யாத்திரிகர்களாகவும் வருகிறார்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளாகவும் வருகிறார்கள், ஆகவே, அது இன்றையதினம் சுற்றுலா மையமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கு இந்த இடம் தகுதியான இடம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, வனத் துறை மற்றும் சிங்கோனா, சுற்றுலா ஆகிய மானியங்கள்மீது சில கருத்துக்களைச் கூற விரும்புகிறேன் இந்த மானியக் காரிக்கைகள் மீது பல்வேறு கருத்துக்களை சொல்லவேண்டியதிருந்தாலும் காலம் இடம் கொடுக்காத காரணத்தால் வனத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மட்டும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

வனத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கு குறைவாக இருக்கிறது (குறுக்கீடு) ஐ ஆம் சாரி. வருவாய் இனத்தில் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் வந்த வருவாயைவிட 1979-80 ஆம் ஆண்டு எதிர்பார்க்கும் வருவாய் குறைவாக இருக்கிறது. எல்லாப் பொருட்களின் விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகும்போது வனத்துறை வருவாயில் மட்டும் 1977-78 ஆம் ஆண்டு 1051 இலட்சம் ரூபாய் வந்திருக்க 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கு எதிர்பார்க்கும் வருவாய் 925.48 இலட்சம் ரூபாய் என்று எப்படி குறைய முடியும்? எப்படி இந்தக் கணக்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது, அதன் காரணம் என்ன என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

1977-78 ஆம் ஆண்டைவிட நிச்சயமாக எல்லா மலைப் பொருட்களுமே விலை ஏறியிருக்கின்றன. குறிப்பாக விறகு விலை எத்தனையோ மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. வனத்திலிருந்து அதிகமாக விறகுகளை நாம் விற்பதுகொண்டிருக்கிறோம். அதோடு 'டிம்பர்' எக்கச்சக்கமாக விலை ஏறியிருக்கிறது. இரப்பர் விலை ஏறியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது வருவாய்க் கணக்கில் ஏன் குறைவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர்வர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் கூப்பு ஏலம் விடுவதில் பல குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு கூப்புக்கு அரசு ஏலம் விரும்போது 8,000 ரூபாய்தான் வருவாய் வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அந்தக் கூப்பை ஏலம் எடுக்கும் கான்ட்ராக்டர்கள் சப்-கான்ட்ராக்டர்களுக்கு மறு ஏலம் விரும்போது ரேட் ஏறத்தாழ 20,000 ரூபாய்க்கு போகிறது. 8,000 ரூபாய்க்கு எடுக்கிற கூப்பு எப்படி 20,000 ரூபாய்க்கு போகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். ஆக, அங்கே பல தில்லுமுல்லுகள், ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நிச்சயமாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒரு கூப்பில் இந்த அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டால் ஓராண்டு காலத்தில் எத்தனை இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஒரு இனத்தின்கீழ் இழப்பு ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. 100 அட்டி ஏலம் விடுவதாக கணக்கு எழுதுகிறார்கள். ஆனால் 200 அட்டி, 300 அட்டி பிறகு வெளியே போகிறது என்ற தகவல் இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்த படியாக மலைவாழ் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வன அதிகாரிகளின் பாதுகாப்பில் இருக்கிறார்கள். மலைவாழ் மக்களுக்கு வன அதிகாரிகள் 'கார்டியனாக' இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கிற நிலைமை அந்த அதிகாரிகளின் தொல்லை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்றால் மலைவாழ் மக்கள் வனத்தைவிட்டு வெளியே போய்விடலாம் என்று எண்ணுகின்ற அளவுக்கு தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் விளைவிக்கின்ற விளைப்பொருட்களை சந்தைக்கு கொண்டுவருவதற்குக் கூட அந்த அதிகாரிகளுக்கு மாமூல் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நிலம் கொடுத்திருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் விளைப்பொருட்களை பயிரிட்டு, வாழ்க்கை நடத்தலாம். ஆனால் அந்த அதிகாரிகளின் தொல்லைகளால் அந்த நிலங்களில் விளைப்பொருட்களை பயிரிட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலத்தை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மலைவாழ் மக்கள் வன விவங்குகளோடு போராட்டம் நடத்தி, வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் 'கன்ட்ரிகன்' வைத்துக்கொள்ள

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

ஏற்கெனவே உரிமை இருந்தது. இடைக்காலத்தில் அந்த கன்களுக்கு லைசென்ஸ் எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லைசென்ஸ் எடுப்பதில் பல்வேறு சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருந்த அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களுக்குச் சென்று லைசென்சை புதுப் பிக்க வேண்டும் என்ற முறை இருந்தது. இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளாக அந்த முறை இல்லை. அதுபற்றி ஆலோசனை செய்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரப்பர் பிளான்டேஷனைப் பொறுத்தமட்டில் 4,385 ஹெக்டேரில் அங்கே இரப்பர் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் 1,473 ஹெக்டேரில்தான் இப்போது பலன் கிடைக்கிறது. இந்தக் கணக்கைப் பார்க்கின்றபோது உண்மையிலேயே நமக்கு ஒழுங்காக கிடைக்க வேண்டிய பலன் வரவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

தனியார் தோட்டங்களிலிருந்து கிடைப்பதைவிட இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றை எல்லாம் இங்கே எடுத்துக்கூற நேரம் இல்லை. ஆகையால் எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மற்ற தனியார் இரப்பர் தோட்டங்களில் கிடைக்கின்ற வருமானம் நமக்கும் கிடைக்க வேண்டும். இப்போது அப்படி கிடைக்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் என்ன? அமைச்சரவர்கள் அதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நன்மைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பல தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் மிகவும் தூரத்திலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. காலையில் 4 மணிக்கு, 5 மணிக்கு புறப்பட்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வந்தால் தான் 'டேப்பிங், ஒழுங்காக செய்ய முடியும்.

ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு வாகன வசதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது இந்த வாகன வசதியே இல்லை மணல் ஓடை, கல்லார், மருதம்பாறை போன்ற இடங்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[பிற்பகல் 1-20]

மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சரவர்கள் ஓரளவு சிறு சிறு பஸ்களை விட்டாலும் கூட அது அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கும் என்று சொல்லி அதை அவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக வாட்சர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்க வில்லை. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பது அவசியம். அவர்கள் அங்கேயே தங்கி இருக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் வாட்சர்கள் தினக்கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்கி மற்ற தொழிலாளர்களுக்குள்ள எல்லா உரிமைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருக்கிறது.

(குறுக்கீடு)

இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து சூப்பர்வைசர்கள் அங்கே இருப்பது போதாது. ஆகவே சூப்பர்வைசர்களை அப்பாயின்ட் பண்ணவேண்டும். அங்கே ஃபீல்டு வொர்க்கர்ஸ், டேப்பர்ஸ் போன்றவர்களில் எஸ். எஸ். எல். சி., பி. யு. சி. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சூப்பர்வைசர்களாக ப்ரொமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அவ்வாறு ப்ரொமோஷன் கொடுத்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். அரசுக்கும் அது வருவாய் தரத்தக்கதாக இருக்கும். அடுத்து இன்னும் பல படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அங்கே வேலைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் அடுத்து சி.எல்.ஆர். என்ற அந்த பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குரிய அத்தனை நன்மைகளையும் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரே வேலை செய்யக்கூடிய ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒரே கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இந்த முறை பின்பற்றப்படவில்லை. ஆகவே அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீரிப்பாறை ஃபேக்டரியில் ஏறத்தாழ 90 தொழிலாளர்கள் கேசுவல் வொர்க்கர்களாக அதாவது சி.எல்.ஆர்-களாக நீண்ட நாட்களாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த நன்மையும் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் அதிக சர்வீஸ் பெற்று விடக்கூடாது என்பதற்காக இடையிடையே இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை அவர்களுடைய சர்வீஸைப் பிரேக் செய்து அதன்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

மூலம் சட்டத்திலே இருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு நிர்வாகத்தினர் முயற்சி செய்கிறார்கள். அது அந்தி என்பதைக் குறிப்பிட்டு நீண்ட நாட்களாக அங்கே வேலை பார்க்கும் அந்த தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கி வேலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

ரப்பர் ஃபேக்டரியில் அதிக வேலை இருக்கிறது. கிடைக்கின்ற ரப்பர்களை உபயோகப்படுத்தாமல் தனியார்களுக்கு விற்கப்படுகிறது. அவ்வாறில்லாமல், உண்மையிலேயே இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று எண்ணி இருந்தால் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக அமர்த்தி தனியாருக்கு ரப்பரை விற்காமல் அதை வைத்து வேலை நடத்தினால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தனியாருக்கு அந்த ரப்பரை வெளியே விற்பதால் பல ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் ரப்பரை வெளியே போடக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் பாதுகாப்பற்ற நிலை இருக்கிறது. அங்கே நிறைய திருட்டுப்போவதாகவும் தகவல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னால் அவர்கள் அதிலே கவனம் செலுத்துவதில்லை. இதனால் அரசுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தனியார் தோட்டங்களில் எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் 20 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நாம் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதில்லை. இதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சட்டத்தைக் காட்டலாம். அப்படி சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்றாலும் எக்ஸ்சிரேசியா என்ற முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மராமத்து வேலைகள் அங்கே நடைபெறுகிறது. காண்டிராக்டர்கள் அதனைச் செய்கிறார்கள். அப்போது அவர்களைச் செக் பண்ணுவதற்காக டி. எஃப். ஓ-க்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் 20 சதவீதம் என்ற அளவில் சமிஷன் அவர்களிடம் வாங்குகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அங்கே ஊழலும் முறைக்கேடுகளும் இருக்கின்றன. இந்த ஊழல்களுக்கு எல்லாம் காரணம் டி. எஃப். ஓ-க்கள் தான். இவர்கள் கையில் அதிகாரம் இருப்பதால்தான் ஊழலே நடைபெறுகிறது. ஏழை காண்டிராக்டர்களால் இவர்கள் கேட்கின்ற கமிஷனைக் கொடுக்க

[1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஜே.ஜேம்ஸ்]

முடியாது. இருந்தாலும் அவர்கள் அவ்வாறு கொடுப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். இதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் வர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதோடு சிற்றாறு டிவிஷனில் ஃபிட்டிங், டிரேஸிங் என்று கணக்கு எழுதி, எந்த விதமான வேலையும் செய்யாமல் 30 ஆயிரம் ரூபாய் கணக்கெழுதி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எம்.புக் எல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது வேலை நடந்ததாக. உடனடியாக இந்தத் தகவலை விஜிலென்ஸ்-க்கு அனுப்பி உடனடியாக 'ஆன் தி ஸ்பாட்' இன்ஸ்பெகஷன் நடத்தினால் எந்தவிதமான வேலையும் செய்யாமல் 30 ஆயிரம் ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டிருப்பதை கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலை செய்யாமல், வேலை செய்ததாக ரிக்கார்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஃபிட்டிங் அன்ட் டிரேஸிங் என்ற முறையில் அங்கு எந்தவிதமான வேலையும் நடக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சிற்றாறு, கல்லாறு, மயிலாறு போன்ற இடங்களில் ப்ளட் ரிஸ்ட் வொர்க்ஸ் என்று சொல்லி வேலை நடத்தப்பட்டதாக காண்பிப்பதற்கு, கல்வெர்ட் கட்டப்பட்டதாகவும், ட்ரிக்கார்ட்ஸ் கட்டப்பட்டதாகவும் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். கல்வெர்ட் வேலை என்றும், ட்ரிக்கார்ட்ஸ் வேலை என்றும் புதிதாக தோற்றம் அளிப்பதற்காக கொஞ்சம் வெள்ளை அடித்துக் காட்டிவிட்டு, இப்படிப்பட்ட வேலையில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் எடுத்திருப்பதாக தகவல் இருக்கிறது— அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக விசாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் இவையெல்லாம் நிரூபணம் ஆகும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்காக அரசாங்கத்தினுடைய சிமிண்டி அலாட் செய்யப்படுகிறது. இப்படி அந்த ரப்பர் தோட்டத்திற்கு வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுவரும் சிமிண்ட் தங்கம் தியேட்டருக்கு கொடுக்கப்பட்டதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இதை விஜிலென்ஸ்-க்கு அனுப்பினால் இன்னும் பல விஷயங்களை கண்டு பிடிக்க முடியும். இதற்கு முன்னாலும் இவ்விதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதில் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு பலர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை சொல்லவிரும்புகிறேன். இன்னும் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன்.... (மணியடிக்கப் பட்டது) எனக்கு 10 நிமிட நேரம் தரவேண்டுகிறேன்.

மஸ்டர் ரோலில் ஐந்து காணிக்காரர்களை வேலை செய்ததாக போட்டுவிட்டு, அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். பின்னால் அதை டெஸ்ட்ராய் செய்துவிட்டு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

தனக்கு வேண்டிய காண்டிராக்டர் ஒருவரிடம் அவர் பெயரில் பெயர்களை போட்டுபணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு மோசடி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை விசாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஃபைர் லைன் வெட்டுதல் என்று சொல்லி சிறிய தொகையை போட்டு கணக்கு எழுதி ஏதாவது வேலை செய்ததாக கணக்கு காண்பித்துவிட்டு மொத்தப் பணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு பொறுப்பில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளிடம் இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளைப்பற்றி கேட்டால், நாங்கள் என்ன செய்வது, கோதையாற்றிலும், கோவளத்திலும் அரசு தரப்பிலிருந்து வருகின்ற அதிகாரிகள் விருந்தாளிகளாக வரும் போது நாங்கள் செலவுக்கு எங்கே போவது என்று கேட்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. நாங்கள் இங்கே சென்னையில் இருக்கிறோம், அங்கே யார் யார் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் சபையின் நேரத்தை இன்னும் சற்று நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் டீரிஸ்ட் சென்ட்ராக இருக்கின்ற கன்னியாகுமரி நகரியம் முக்கியமாக விளங்குகிறது என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை. அண்மையில் அங்கு ரயில் போக்கு வரத்து ஆரம்பிக்கப் போவதாக இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான டீரிஸ்டுகள் தினமும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு தகுந்த வசதிகள் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முக்கியமாக குறைந்த அளவில் அவர்களுக்கு தங்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திற்பரப்பு நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது, இதை ஒரு டீரிஸ்ட் சென்ட்ராக ஆக்கவேண்டும். முக்கியமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திற்பரப்பு கோதையாறு முதலிய இடங்களுக்கு டீரிஸ்டுகள் போய்வருவதற்கு வசதியாக மினி பஸ்களை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

* திரு. கா. வே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, செய்தித் துறை மான்யங்களின் பேரில் எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி, என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். பொள்ளாச்சி

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கா.வே. கந்தசாமி]

பகுதியில், மலைப்பகுதி அதிகமாக இருப்பதால், சின்கோனா செடிகளை நடுவதுபோல், இன்னும் கோக்கோ, கடுக்காய் போன்ற செடிகளையும் கிட்டத்தட்ட இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களிலே பயிரிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நிரந்தரமான நகரும் சினிமா தியேட்டர்களுக்கு கம்பவுண்டிங் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரியை இன்னும் அதிகமாக விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு இதனால் 22 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது கம்பவுண்டிங்கினால் அரசுக்கு அதிகம் வரி வருகிறது. இந்த வரி வதித்தலை டிரீங் சினிமாக்களுக்கும் கொண்டு வர இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறிய கிராமங்களிலே இப்போது டிரீங் சினிமாக்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு லைசன்ஸ் காலத்தை 5 வருஷமாக கொடுக்கவேண்டும் என்றும், காலத்தை அதிகப்படியாக 5 ஆண்டுகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பக்கத்திலே, ஆந்திர மாநிலத்தில் அங்குள்ள கிராமங்களில் டிரீங் சினிமாக்களுக்கு 5 வருஷமாக லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு, நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அதேபோல, மின்சாரக் கட்டணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் டிரீங் சினிமாக்களுக்கு ஒருவிதமாகவும், நிரந்தர சினிமாக்களுக்கு ஒருவிதமாகவும் இருக்கிறது. டிரீங் சினிமாக்களுக்கு ஒரு யூனிட்டிக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம், டிப்பாசிட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். 1000 ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால், நிரந்தர சினிமாக்களுக்கு மாதா மாதம் எந்த அளவு மீண்டும் உபயோகம் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தியேட்டர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டிக்கு எட்டணா வீதம் தான் வசூலிக்கிறார்கள். எனவே, இந்த வித்தியாசம் இல்லாமல் இரண்டிற்கும் பேங்கிற்கும் ஒரே விதமான தொகை வசூலிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது டிரீங் சினிமாவுக்கும், நிரந்தர சினிமாவுக்கும் இடையே ஒரு மைல் வித்தியாசம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்க உத்தரவு இருக்கிறது. அதை ஒரு கிலோ மீட்டராக குறைக்கவேண்டும். தவிர, அவர்கள் இதற்கான லைசன்சுகளை அங்குள்ள பஞ்சாயத்திலோ அல்லது தாலுகா அலுவலகத்திலோ கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது நிரந்தர சினிமா கொட்டகை வைத்திருப்பவர்கள் வாரத்திற்கு ரூ. 12,000/-, ரூ. 13,000/- என்று வாடகை வாங்குகிறார்கள். அதையும், இந்த அரசு கண்காணிக்க வேண்டும்; அதை கவனத்தில் கொண்டு இந்த டிரீங் சினிமாக்களுக்கு பெருநகரங்களிலும் லைசன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. கா. வே. கந்தசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 2]

கம்பவுண்டிங் டாக்ஸைப் நிரந்தர தியேட்டருக்கும் போட வேண்டும். சென்ற ஆண்டு சிறிய கிராமங்களிலே கூட கொண்டு வந்தார்கள். அதிகாரிகளின் தொல்லையும், ஊழலும் தான் ஏற்பட்டது. ஆனால், நகர தியேட்டர்களுக்கு இரண்டு மடங்கு கம்பவுண்டிங் டேக்ஸ் போட்டாலும் கட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் அதற்கு அவர்கள் சம்மதிக்கிறார்கள். கிட்டத் தட்ட இப்போது 30 கோடி ரூபாய் இந்த கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் மூலம் வருகிறது என்று தெரிகிறது. அதை 35 கோடி ரூபாய் வருகின்ற அளவுக்கு இந்த கம்பவுண்டிங் டாக்ஸைப் போட்டாலும் கட்டவேண்டும்.

பெருநகரங்களிலும் செமி தியேட்டர் கட்டுவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் சிறிய கிராமத்தில் இரும்பு கல்போட்டு திரை தீ பிடிக்காமல் போட்டால் நிரந்தரமான லைசன்ஸ் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

*திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற காட்டு வளம், மற்றும் பல்வேறு இத்தியாதி களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, ஒட்டுமொத்தமாக என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை கூற நினைக்கிறேன்.

நா மெல்லாம் வீட்டுக்குப் போக வேண்டிய நேரத்திலே, நாள் உங்களையெல்லாம் காட்டுக்குப் போகலாம் என்று முதற்கண் அழைக்கிறேன். காட்டிலாகா பற்றி சர்க்கார் போடுகின்ற சட்டம் சரியில்லை. இப்போது, இந்த இலாகாவிற்குத் தலைவராக ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி போடப்பட்டு, அவர் இந்த காட்டிலாகா பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கிறார். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி என்றால் அவர் கலெக்டராக வரலாம். ஆனால், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி என்றால் அவருக்கு எல்லாம் தெரியும்; அவருக்குத் தெரியாததே ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஐ. பி. எஸ். படித்தவர்களை போலீஸ் துறையில் போடு வார்கள், கலெக்டராகப் போடமாட்டார்கள். ஐ. எப். எஸ். - இந்தியன் பாரஸ்ட் செர்வீஸ் படித்தவர்களை வனத் துறையில் போட வேண்டும். அவரை கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட் ஆகத்தான் போட வேண்டும். ஆனால் ஐ. எப். எஸ். படித்தவரை விட்டுவிட்டு இன்று ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். படித்தவரை கொண்டுபோய் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையில் போட்டார்கள்? அப்படிப்பட்ட ஐடியாவை இந்தச் சர்க்காருக்கு யார் கொடுத்தார்கள்? ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஐ. எப். எஸ். சீதர்வு பெறுகிறவர் இரண்டு வருஷம் டேராடுனில் காட்டைப்

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரை முருகன்]

பற்றிப் படிக்கவேண்டும்; காட்டு மரங்களைப் பற்றிப் படிக்க வேண்டும். எந்தெந்த இடத்தில் மழை பொழியும், எந்தெந்த இடத்தில் என்ன மரம் வளரும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் படிக்க வேண்டும். அப்படிப் படித்தவரைத் தான் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்டாகப் போட வேண்டும். உங்கள் ஆட்சியில் இதுவரை இருந்து வந்த முறையை மாற்றி, எல்லாவற்றிலும் மாற்றத்தைச் செய்வது போல் இதிலும் மாற்றத்தைச் செய்து ஐ. ஏ. எஸ். படித்தவரைக் கொண்டு போய் அங்கே போட்டிருக்கிறீர்கள். அவருக்குக் காட்டைப் பற்றி என்ன தெரியும்? நாட்டில் கலெக்டராக இருந்து, ரெவின்யூ பற்றித் தெரியும், பட்டா கொடுப்பது பற்றித் தெரியும், சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது பற்றித் தெரியும். அவரைக் கொண்டு போய் அங்கே போட்டு தேக்கு மரத்தைப் பார். சந்தன மரத்தைப் பார், சிங்கத்தைப் பார். புலியைப் பார் என்று நாட்டில் இருந்தவரை காட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். இது ஃபண்ட்மெண்டலாகவே தவறு. தமிழ்நாடு பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் கோட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே உள்ள ஒரு சேப்டரில் என்ன சொல்கிறது என்றால் Sec. 27, The Administrative head of the department is the Chief Conservator of Forests who is also the professional adviser of Government in all matter relating to the department.

இதைப் பற்றியெல்லாம் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்சுக்கு மட்டுந்தான் தெரியும். கலெக்டருக்குத் தெரியாது.

In the following matters the Collector may prima facie be presumed to have no concern and they may be conducted by the Divisional Forest Officer subject to the control of the Conservator, namely: (a) sowings and planting and silvicultural operations of all kinds, valuation surveys, fellings, extraction and disposal of forest produce and any other matters of a purely profession and technical character in so far as they do not affect interests outside the Forest Department,

அவர்தான் காட்டைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் அட்வைசாக அரசாங்கத்துக்கு சொல்லக்கூடியவர். ஆகையால் காட்டைப் பற்றித் தெரிந்த ஐ. ஏப். எஸ். படித்தவர் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ் ஆக இருக்கவேண்டுமென்பது சட்டம். கலெக்டருக்கு அதெல்லாம் தெரியாதா என்றால், தெரியாது. அதிலே செக்ஷன் 4-ல் சொல்லுகிறது—

Sec. 4—(b) statistics and accounts, livestock, stores, tools and plant, books and maps, stationery and printing, furniture, uniforms, accountants and camp equipments and

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

(c) subordinate forest establishment, 'thai' appointment, leave, pay, pensions, allowance, promotion, transfer, touring and conduct

இவையெல்லாம் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்டாக இருப்பவருக்குத்தான் தெரியும். இந்த நிலையில் எப்படி ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி கையில் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கன்சர்வேட்டர்தான், டி. எப். ஓ. என்ன வேலை செய்தார், வாச்சர் என்ன வேலை செய்தார். கார்ட் என்ன வேலை செய்தார், யாருக்கு என்ன ப்ரோமோஷன் கொடுப்பது என்பதெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய முடியும். இப்போது அந்தப் பொறுப்பு எல்லாம் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி கையில். கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ் கையில் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் பொறுப்பு 20%; மீதி 80% பொறுப்பு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது பண்டமெண்டலாக சர்க்கார் போட்டிருக்கிற பயனற்ற திட்டம். யாரோ தவறான யோசனையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் இத்தகைய நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்களோ என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்கனவே ஐ. சி. எஸ். படித்தவர்களை எல்லா வேலைக்கும் போடும் காலம் இருந்தது. அவர் ஜட்ஜாகப் போகலாம், கலெக்டராகப் போகலாம், ஒரு ஐ. சி. எஸ் லை கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்டாக போட்டிருந்தபோது ராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அது தவறு என்று எடுத்திருக்கிறார், 1954 ஆம் ஆண்டில், அந்தத் தப்பை நீங்கள் மீண்டும் செய்யக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதனை எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40.)

இன்னொரு விவகாரம். கீழே இருக்கிற ஒரு பாரஸ்டர் அல்லது ரேஞ்சர் அல்லது கார்ட் இருக்கிறார் என்றால் ஒருவன் காட்டில் விறகு வெட்டினான் என்றோ அல்லது மரத்தை வெட்டித் திருடிக் கொண்டு போகிறான் என்றோ சொன்னால் என்ன செய்வார்கள். அவனைப் பிடித்து அவன்மீது வழக்குப் போடுவார்கள். அவன் உடனே என்ன செய்கிறான். அந்த காட்டு இலாகா அதிகாரி ஊழல் செய்தான் என்றோ அல்லது வேறு வகையிலே அவன் மீது குற்றச்சாட்டுகளை அவன் மீது எழுதுகிறான். அதைப் பார்த்த உடனே அரசாங்கமோ அல்லது அதிகாரியோ என்ன செய்வார், நேராக அந்த ரிப்போர்ட்டை கீழே இருக்கிற டி. எப். ஓ. வுக்கு அனுப்பாமல் விஜிலன்ஸுக்கு அனுப்புகிறது. விஜிலன்ஸ் என்ன செய்கிறது? நேராக அந்த ஊருக்கு, எவன் பெட்டிஷனைப்

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரை முருகன்]

போட்டாணா அவனையே பார்த்து அந்த பெட்டிஷன்மீது விசாரணை நடத்துகிறது. காட்டிலே திருடுகிறவன் ரௌடி பையன் ஆக இருப்பான், ஒரு கேங்கே இருக்கும் அங்கே. அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய சாட்சிகளைத் தயாரித்து வைத்துக் கொண்டு, அந்த அதிகாரி குற்றம் செய்தார் என்று நிரூபிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அதை உடனே சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு அந்த அதிகாரியை விசாரணை செய்யாமல் சஸ்பென்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். இது எப்படி நியாயம்? முன்பெல்லாம் எப்படி நடக்கும்? அரசாங்கத்திற்கு வருகிற மகஜர் டி. எப். ஒ.-வுக்குப் போகும். அந்த டி. எப். ஒ. பெட்டிஷன் போட்டவனையும் காட்டு இலாகா அதிகாரியையும் வைத்து இரண்டு பேர்களை விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இப்போது மாற்றிவிட்டார்கள். ஆகவே இதுவும் உங்களுடைய கோணல் சட்டத்திலே ஒன்று.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) தலைமை.]

இன்னொன்று. அதேபோன்று காட்டில் விறகு வெட்டுகிறான். அப்படி வெட்டுகிறவன் தேக்கு மரம் போன்றவைகளை வெட்டிவிட்டால் அந்த கார்டோ அல்லது வாட்சரோ அவனுக்கு காம்ப்வுண்டிங் என்ற முறையிலே 10,5 ரூபாய் அபராதம் போடுகிற அதிகாரம் இருந்தது. இப்போது அதை என்ன செய்து இருக்கிறீர்கள்? தாய்க்குலத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிற இந்த அரசு விறகு வெட்டிக் கொண்டு போகிற தாய்மார்களுக்கு எதிராக ஒரு சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறது. அதன்படி விறகு வெட்டினால் அபராதம் போடக்கூடாது, அவன்மீது வழக்குப் போடவேண்டுமென்று புது சட்டம். இது நடக்கிற காரியமா? உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சிவகிரியிலே ஒரு தாய் விறகு வெட்டுகிறபோது ஒரு தேக்கு மரக் கிளையை வெட்டிவிட்டாள் என்பதற்காக அவன்மீது வழக்குப் போடுவதற்காக 35 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள சங்கரன் கோவிலுக்கு அழைத்து வரவேண்டும். இதற்காகச் செலவுகள் செய்ய முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் மானை 5 மணிக்கு அவனைப் பிடித்தால், காட்டிலாகாவிலே சப் ஜெயில் இருக்கிறதா? இல்லை, ஆகவே அங்கேயே ஒரு வீட்டிலேயே வைப்பான். உடனே கையைப்பிடித்து இழுத்தான் என்று கேஸ் போடுவார்கள். 10, 15 ரூபாய் அன்று அபராதம் போடுவதற்குப் பதிலாக இப்படி 40, 50 ரூபாய் செலவு அரசுக்கு ஏற்படுகிறது.

அடுத்து, இந்த காட்டு இலாகா சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். தூண்டிவிடுவதற்கு அபெட்மென்ட் என்கிறோம், ஐ.பி.ஸி. யிலே அதற்கு தண்டனை அளிக்க வகைசெய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காட்டு இலாகா சட்டத்தில் அது இல்லை. காட்டை வெட்டு, மூங்கிலைக் கொண்டுவா, சந்தன

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

மரத்தைத் திருடு, அதை இங்கே கொண்டுபோய் விற்றுவிடு என்று சொல்லி ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே தூண்டிவிடுகிறவர்களைத் தண்டிக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாட்ச்சர், பாரஸ்டர், ரேஞ்சர் இவர்கள் எல்லாம் குறைந்த சம்பளத்திலே இருக்கிறவர்கள். அவர்களை அந்தந்த டிஸ்ட்ரிக்குள்ளே தான் மாற்ற வேண்டும். ஆனால் இப்போது 2, 3 டிஸ்ட்ரிக்கட்கள் தள்ளி மாற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பணியாற்றுகிறவரை நாகர்கோவிலில் உள்ள கிரிப்பாறையிலே போட்டு அங்கே மாற்றினால் அவர் என்ன செய்யமுடியும்? அங்கேயும் இங்கேயும் போய்விட்டு வருவதற்கு அவர்களுடைய சம்பளமே பற்றாது. கூப்புக் காரணை தாஜாபண்ணிளால் போதும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி ஊழல் வளருவதற்கு அது சாரணமாக இருக்கிறது.

போலீஸ் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள், என். ஜி. ஓ.-க்களுக்காக சதாசிவம் கமிஷன் என்று போட்டார்கள். அதைப் போல அங்கே இருக்கிறவர்களுக்கு பாரஸ்ட் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு வந்திருக்கிறது. ரொம்ப நாட்களாக அந்த வாட்ச்சர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் பிரமோஷன் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், எஸ். எஸ். எல். சி. படித்திருக்க வேண்டும், 35 வயது வேண்டும் என்று இருக்கிறது, அதை மாற்றவேண்டுமென்று கோரிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றவேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு கார்டு அல்லது ஒரு வாட்ச்சர் அவருக்கு எவ்வளவு பீட் என்றால் 8.5 ஸ்கொயர் மைல்கள் என்று இருக்கிறது, ஒரு காலத்திலே இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு பாபுலேஷன் அதிகம், விறகு வெட்டுகிறவர்களும் மரம் திருடுகிறவர்களும் காட்டை அழிப்பதற்காக திட்டம் போடுகிற கூட்டமும் இருக்கிறது. ஆகவே 8.5 என்பதை குறைக்க வேண்டும்.

நான் ஒரு பாட்டுக் கேட்டேன். விண்ணோடும் முகிலோடும் விளையாடும் வெண்ணிலவே என்ற ஒரு பாட்டைக் கேட்டேன். அதிலே கடலோரம் விளையாடும் இளம் மான்கள் போல என்று வருகிறது. என்ன இது, கடலோரம் மான் விளையாடுமா? காட்டிலே தானே விளையாடும், கடற்கரையில் மான் விளையாடுமா என்று பார்த்தேன். ஆனால் நான் நேற்று கோடிக்கரைக்குப் போய் இருந்தேன். தலைவர் அவர்களே, அங்கே மான் துள்ளி விளையாடுவதைப் பார்த்தேன், தலைவர் அவர்களே, தாங்களும் பார்க்கவேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரை முருகன்]

ஏனென்று கேட்டால் “பிளாக் பக்” என்ற இனம் வெளி நாட்டிலேயிருந்து வருகின்ற உல்லாசப் பயணிகளையெல்லாம் கவரக்கூடியதாக இருக்கிறது. தலைவரவர்களே, நீங்குமெல்லாம் வந்து அதைப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் காட்டைச் சுற்றிவிட்டு சுற்றுலாத் துறைக்கு வரும்பொழுது சொல்லலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறேன், அந்த “பிளாக் பக்” என்ற இனம் இந்தியாவிலே வேறு எங்குமே இல்லை. அந்தக் கடற்கரையை வெளிநாட்டினருக்குக் காட்ட வேண்டும். வேதாரண்யத்தில் இருக்கிற காட்டில் நித்தம் ஒரு மாணை அடிக்கிறார்கள். ஒரு மான் 50 கிலோ இருக்கும் 1 கிலோ பத்து ரூபாய்; அப்படியென்றால் 500 ரூபாய் தேறுகிறது. அதைத் தவிர தோல் இருக்கிறது, கொம்பு இருக்கிறது. இதெல்லாம் சேர்ந்தால் ஒரு மான் 750 ரூபாய்க்கு வரும். நேற்றையதினம் நான் கோடிக்கரையிலே இருந்தேன். முந்தாநாள் கூட ஒரு வேட்டுச் சுத்தம் கேட்டது. அப்படியொரு திருடுகின்ற கூட்டம் அங்கே இருக்கிறது. யார் யாருடைய கையாட்கள் என்று இப்போது நான் சொல்லவில்லை. பெரிய பெரிய அதிகாரிகளுக்கு — அரசியலிலே இருப்பவர்களுக்கு அல்ல — அதிகாரத்திலே இருப்பவர்களுக்கு அங்கேதான் சாப்பாடு, மான் கறி பிரியாணி. நான் யார் என்று சொல்ல வில்லை. ஆதாரம் கேட்டால் கொடுக்கிறேன், ஆனால் இப்பொழுது நேரம் இல்லை. இப்பொழுதே ஒன்றே முக்காலை மணி தாண்டிவிட்டது. நான் பேசி முடித்ததும் அமைச்ச ரிடத்தில் கொடுத்துவிடுகிறேன். அப்படி அங்கே மாணை சுட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இனம் இந்தியாவிலே வேறு எங்குமே கிடையாது. கடற்கரையோரக் காடு, இயற்கையான காடு, அலைபாயும் கடலோரப் பகுதி, வடக்கும் தெற்குமாக இருக்கின்ற கடல் மேற்கு நோக்கித் திரும்புகின்ற பாயிண்ட் கலிமீர் அங்கே இருக்கிறது. அந்த இடத்தைச் சுற்றுலாத் துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் எவ்வளவோ துறைகளில் பிரிக்கிறீர்கள்? இன்றைக்குப் போலீஸ் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் 4 டிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப் போவதாகச் சொல்கிறீர்கள். அப்படி இந்த பாரஸ்டிலும் பிரிக்கக் கூடாதா? ஃபாரஸ்ட் ரெவின்யூ ஒரு பக்கம். ஃபாரஸ்ட் ப்ரொடக்ஷன் ஒரு பக்கம் என்று இப்படி—[மணியடிக்கப்பட்டது] நான் போகிற வேகம் பிருந்தாவன் எக்ஸ்பிரஸ் வேகம். ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருபது நிமிஷம் பேசிவிட்டார்கள். நான் எங்கள் கட்சியிலிருந்து ஒருவன்தான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
ஏரோப்ளேன் வேகத்தில் போக வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : நான் மிக வேகமாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே, ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்டை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்க வேண்டும். ஃபாரஸ்ட் ரெவின்யூ

[திரு துரை முருகன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

எவ்வளவோ வருகிறது. அதைப் பிரித்துத் தனியாக ஒருவரைப் போட வேண்டும். அடுத்து ஃபாரஸ்ட் புரொடக்ஷன் என்று, காட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒரு பிரிவைப் போட வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால், கேரளாவிலேயிருந்து - மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை மூலமாக இங்கே வந்து யானையைச் சுட்டுக் கொல்கிறார்கள். இதற்குமேலே சந்தனமரங்களைத் திருடிச் சென்று விடுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய பகுதிகளிலே உள்ள இவர்களிடத்திலே துப்பாக்கி இல்லை. துப்பாக்கி இல்லாமல் இவர்கள் என்ன செய்ய முடியும், திருட்டை எப்படி தடுக்க முடியும்? இல்லையென்றால், காட்டிலே போய் “காயமே இது பொய்யடா, வெறும் காற்றடைத்த பையடா” என்று பாடிக்கொண்டு இருக்க முடியுமா? வன விலங்குகளுக்கு மத்தியிலேயும், திருடர்களுக்கு மத்தியிலேயும் வனப் பெருட்களைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு அவர்களது உயிருக்கும், உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டாமா? கேரளாவிலேயிருந்து திருடுவதற்காக மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை மூலமாக வருகிறார்கள், கொள்ளையடிக்க வருகிறார்கள். நாட்டுத் துப்பாக்கியை வைத்துக் கொண்டு இங்கேயுள்ள அதிகாரியைச் சுட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்றால் அதைத் தடுக்க வேண்டாமா என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் பார்க்கிறேன். “அடிஷனல் கன்சர்வேட்டர் ஆஃப் ஃபாரஸ்ட்” 12, 14, 16 போஸ்ட்கள் என்று காலியாக இருக்கிறது. அவைகள் ஏன் நீங்கள் ஃபில்-அப் செய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்கள்? [மணியடிக்கப்பட்டது] நாட்டைப் பற்றி பல நேரங்களில் நாம் பேசுகிறோம், காட்டைப் பற்றியும் நாம் பேச வேண்டாமா? அதற்காகக் கொஞ்சம் டயம் எடுத்துக்கொள்வோம். நான் எனக்காகப் பேசவில்லை, அந்தக் காடுகள் வாயில்லா ஜீவங்கள் இருக்கின்ற இடம். அங்கிருக்கின்ற மான் ரூல் 41-ல் தீர்மானம் கொடுக்குமா, அட்ஜர்ன் மெண்ட் மோஷன் கொண்டு வருமா? எனவே, ஜீவகாருண்யத்தை முன்னிட்டு நாம் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, காலியாக இருக்கின்ற இந்தப் பதவிகளை நிரப்ப வேண்டும். இவர்களை ஏன் போடவில்லை என்று கேட்டால், இவரைப் போடலாமா, அவரைப் போடலாமா என்று இப்படியொரு நிலைமை உருவாகிக் கொண்டே போவது தேவையில்லாத ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சந்தன மரத் திருட்டைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏலகிரி மலை என்று இருக்கிறது. நான் இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஒரு திட்டத்தைச் சொல்கிறேன், சந்தன மரத்தை மூலதனமாகக் கொண்டு நடத்தப்படும் அத்தனை தொழில்களையும் அரசாங்கமே எடுத்துநடத்தும்

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரை முருகன்]

என்று முடிவு செய்து விடுங்கள். அப்பொழுது எப்படித் திருட்டுப் போகும்? கூப்பு பறி போகாது. அரசாங்கமே நடத்தினால் தொழிற்சாலை நடக்கும். எவ்வே. வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு சந்தைத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுது திருட்டு இருக்காது, கூப்பு திருட்டு இருக்காது, மக்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கும், தொழில்களும் பெருகும். இவற்றைச் செய்வதற்கு அமைச்சரவர்கள் தங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

நான் ரொம்ப நேரம் காட்டிலேயே இருந்துவிட்டதால் நாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல மறந்து விட்டேன். ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் - சினிமாலைப் பற்றி மட்டும் - சொல்லி விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ்.ஜே. இராமசாமி):
அதற்காகத்தான் நான் ஆரம்பத்திலேயிருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. துரை முருகன் : ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லி விட்டுப் போகிறேன், சினிமாலைப் பற்றி. சினிமாத் துறையில் நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட அனுபவம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் பல பழைய, புது முகங்களைப்போட்டு படம் எடுத்த அனுபவம் பெற்றவர்கள். மெட்ராசிலே கலைவாணர் அரங்கம் என்று இருப்பதைப் போல வேலூரில் அண்ணா திரையரங்கம் என்று இருக்கிறது. விஸ்வநாதன் என்பவர் ஒருவர் இருக்கிறார்—அமைச்சருக்கு மிக வேண்டியவர்—படபுரோக்கர் அங்கே கிட்டத்தட்ட அவர்தான் படம் போட உரிமை உண்டு, வேறு யாரும் படம் போட முடியாது. புரொடியூசரிடமிருந்த அவர்தான் படம் போடலாமே தவிர வேறு யாரும் போடமுடியாது. எச். பி.யில் படம் போட விஸ்வநாதனுக்கு மட்டும்தான் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, வேறு யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவருக்கு மாதம் சுமார் ரூ. 10,000 வருமானம் வரும் என்கிறார்கள். ஆனால் வேறு ஒரேயொரு நபருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காமாட்சி பிக்சர்ஸ் அதிபர் பாபு என்பவருக்கு—அவர் 12-வது வட்ட வேலூர் அ.தி.மு.கவைச் சேர்ந்தவர்—அவர்தான் “நாளை நமதே”. “வாணி ராணி” படங்களைப் போட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். அவருடைய பிக்சர்சிலே இருந்தவர்தான். ஆகவே இப்படியெல்லாம் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் சரியல்ல என்று எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தேகத்தை, ஐயப்பாட்டை நீக்குகின்ற முறையில், ஊழல் நடக்கிறது என்று சொல்லாத முறையில், டெண்டர் விட்டு

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

விட்டுப் போங்களேன். அண்ணா கலையரங்கத்தில் படம் போடுவதற்கு டெண்டர் விட்டு விட்டுப் போங்களேன். காஞ்சிபுரத்திலே இருப்பது ஒன்றே ஒன்றுதான். அண்ணா கல்சுரல் அகாடமி என்று, அதையும் சினிமாவாக மாற்றுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கேயும் விஸ்வநாதன் தான் வருகிறார், அங்கேயும் படம் போடுவது என்றால் விஸ்வநாதனுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தை இந்தச் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் பழைய நடிகர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் காலத்திலேயிருந்து இருக்கிறது, அதையெல்லாம் நான் சொல்லத் தேவையில்லை. வாழ்க்கையிலே அவர்கள் நொந்துபோய் வருமையிலே மிதந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது வைஜயந்தி மாலாவிற்குக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறீர்கள். அதைவிட வருமானம் இல்லாத எத்தனையோ நடிகர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கேட்டால் சொல்வார்கள், எத்தனை பேர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளித்திருக்கிறார்கள், எத்தனை பேர்களுக்குச் சேவை புரிந்திருக்கிறார்கள் என்று. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இன்கம்டாக்ஸ் கட்டக்கூடிய கோடிக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் பெற்றவர்களுக்கு—அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் கக்கன் அவர்கள் செய்த சேவை கொஞ்சமா? கக்கன் அவர்கள் ஆகஸ்ட் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டவர், உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்திலே ஈடுபட்டவர், அவருக்கு 500 ரூபாய், இந்த அம்மாளின் சேவை உங்களுக்குத்தான் தெரிகிறது. ஆகையினாலே நீங்கள் பணம் கொடுப்பதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதில் உள்ள பாகுபாட்டைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

வனத்திலே நீண்ட நேரம் இருந்துவிட்ட காரணத்தாலே கூற்றாலாவிற்கு வர முடியவில்லை, அமைச்சரவர்கள் மன்னித் துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, வனத்துறை, சின்கோனா, செய்தி, கூற்றலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் துறைகளுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது இங்கே பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் நேரமாகி விட்டது என்பதை நினைவுபடுத்திக்கொண்டே அவர்கள் நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பேசுவதற்கு முன்னால்வரை நானும் அதிக நேரத்தை எடுத்துக்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கொள்ள வேண்டிய அவசியமிருக்காது என்றுதான் கருதிக் கொண்டிருந்தேன். என்றாலும், அவர்கள் சில விவரங்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்து, அதையொரு பிரச்சனையாக ஆக்கிவிட்டிருப்பதால், இந்தக் கருத்துக்களின்மீது விளக்கம் தருவதற்காக தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிறிது நேரத்தை எனக்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையைப்பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும், எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அதிலே நடைபெறுகிற குறைகளை, குற்றங்களை எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி, அது திருத்தப்பட வேண்டுமென்று இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நடைபெற்றிருப்பதாக, அவருக்குத் தகவல் வந்திருக்கின்ற அடிப்படையில், இவ் குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், அருள்கூர்ந்து இந்த விவரங்களை என்னிடத்திலே தெரிவித்திருந்தால் அவர்கள் விரும்புகின்ற பலனை என்னாலே ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கமுடியும். ஆனால், என்னிடத்திலே சொல்லாமல், இந்த மன்றத்திலே இப்பொழுது தெரிவித்திருக்கின்ற காரணத்தாலே ஒரு வேளை அந்தத் தவறுக்கு உள்ளானவர்கள் அல்லது தவறு செய்தவர்கள் அந்தக் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூட அவர்கள் வழிவகுத்து விட்டார்களோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன், காரணம், இந்தப் பேச்சிற்குப் பிறகு—அவர்கள் முன்னாலேயே தெரிவித்தார்கள் தடயங்களை எப்படி அழித்தார்கள் என்று— இதற்குப் பிறகும் அவர்கள் தடயங்களை வைத்திருப்பார்களா? குற்றவாளிகள் கிடைப்பார்களா? அவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மன்றத்திற்கு நான் ஒன்றைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், வனத்துறையைப் பொறுத்தவரை நீண்ட நெடுங்காலமாகக் குறைச் சொல்லப்படுகிறது, குற்றம் சாட்டப்படுகிற ஒரு துறையாக வனத்துறை இருந்து வருகிறது என்பதையாரும் மறிக்க முடியாது. அதற்கு யார் காரணம்? எந்த அதிகாரி காரணம் என்பது ஆராய்வதற்குரிய பிரச்சனை அல்ல. இந்தத் துறை அமைக்கப்பட்டிருக்கிற முறை அந்தக் குற்றங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது; எப்படி காடு என்பது மனிதன் உள்ளே போகமுடியாதது, அண்டமுடியாதது என்று கருதப்பட்டதோ அதுபோல்தான் இந்தத் துறையும் இவ்வளவு நாட்களாக மக்களுடைய மன்றத்திலே இருந்து மறைக்கப்பட்ட துறையாக, கவனத்திற்கு வராமல் இருந்த துறையாக இருந்த காரணத்தால் தான் இந்தத் துறை இவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாகிற நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் களைந்து, ஊழல்கள் என்று கருதப்படுமேயானால், அந்த ஊழல்களை ஒழித்து அதற்கு உடந்தையாக அந்த அதிகாரிகளே இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து வளருமானால்,

[திரு. ஆர். ஏம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 2]

அந்த ஊழலுக்கு உடந்தையாக இருக்கிற அதிகாரிகளைத் தண்டிக்கவும், கண்டிக்கவும், முடியுமானால் அவர்களை வேலையை விட்டே அகற்றவும், இந்தப் பொறுப்பிலே இருந்தே நீக்கவும் இந்த அரசு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலத்திலே கடுமையான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய குற்றச் சாட்டுகளைப் பற்றி, இங்கே அதிகாரிகள் உட்கார்ந்திருப்பார்கள், குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். உடனடியாக, இதற்கான விசாரணை தொடங்கப்படும், கண்டு பிடிக்கப்படும், தயவு செய்து, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் எனக்கொரு உதவியைச் செய்யவேண்டும். இதைச் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லிவிட்டோம், கடமை தீர்ந்துவிட்டது என்று கையை உதறி விட்டுச் சென்று விட்டார்களானால் குற்றவாளியைக் கையும் களவும்கப் பிடிக்கமுடியாது. இதற்கான தடயங்கள், சான்றுகள் அவரிடத்திலே இருந்தால், அதைக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் எவ்வளவு பெரியவர்கள் ஆனாலும், அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

இரண்டு பெரிய அதிகாரிகள் இன்றைக்கு சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள், எத்தனையோ அதிகாரிகள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தும் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கன்சர்வேட்டர் ஆஃப் பாரஸ்ட், ஒரு டி.எஃப்.ஓ இவர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் பெரிய அதிகாரிகள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு ஒரு ஆச்சரியம் என்னவென்றால் ஒருபுறம் ஊழலே கூடாது என்று சொல்கின்ற நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் துரைமுருகன், இந்த அதிகாரிகளுக்காக, அல்லது தவறு செய்கிற அதிகாரிகளுக்காக வக்காலத்து வாங்குவதைப் போல் இன்றைக்கு அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். நான் உண்மையிலே அச்சப்படுகிறேன். அவருடைய வாதம் தவறு செய்கிற வனத்துறை அதிகாரிகளுக்குப் பயன் அளிக்குமே தவிர, பலன் தரும் தவிர, அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க உதவாது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.]

திரு. துரை முருகன் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் பெர்சனல் எக்ஸ்பிளேனேஷன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், நான் தவறு செய்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 2]

[திரு. துரை முருகன்]

அதிகாரிகளை நீங்கள் ஏன் விட்டுவிடவில்லை என்று வாதாடவில்லை. இன்னும் கூட ஒருபடி மேலே சொல்கிறேன், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்—எனக்கு இருக்கிற தகவல்—இங்கே இருக்கிற விவரங்களைப் பேசினாலும், உண்டா, இல்லையா என்று 'டீப்'பாக பார்ப்பார்; என்பது. ஏற்கனவே, டிபார்ட்மென்ட்டில் ஆக்ஷனிலே இருந்ததை விஜிலன்சுக்கு அனுப்பினார்கள்; அவர்கள் என்ன செய்யார்கள்? நேராக போய், கன்சர்ன்ட் பார்ட்டியைக் கேட்பான். திருத்துறைப் பூண்டியிலேயிருந்து காட்பாடிக்கு மாற்றிப் போட்டார்கள். அந்த ஊரிலே, அவருக்குச் சாதகமாகத்தான் வரும். லோகல் பியூப்பில் அவருக்குச் சாதகமாகத்தான் சொல்வார்கள். ஆகவே, முறைப்படி ஏன் செய்யவில்லை.....

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சை முழுமையாகக்கேட்டுவிட்டு இறுதியாக வேண்டுமானால் அவர் விளக்கம் கொடுக்கலாம். அவர் ஆதரவு அளித்தார் நேரடியாக, என்று நான் சொல்லவரவில்லை. உங்களுடைய பேச்சு எப்படி முன்னுக்குப் பின் முரணாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினால்தான் இந்தக் குற்றவாளிகள், அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தயவைக் கூடப் பெறமுடிந்தது என்பதை உரைமுடியும். நாங்கள் சில நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தங்களை செய்து இருக்கிறோம்; இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது. இந்த வனத்துறையிலே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட் என்ற தலைமைப் பொறுப்புக்கு போட்டாலாமென்று கேட்டார்கள். ஏன் போட்டோமென்று கேட்டிருந்தால் நீங்கள் விளக்கத்திற்காகக் கேட்கிறீர்கள் என்று பொருள். விளக்கத்தையும் கேட்காமல், கேள்வியையும் கேட்டு, அதற்கு விடையையும் நீங்களே தந்த பிறகு ஏன் போட்டோமென்று எங்களைக் கேட்பதிலே என்ன பலன்? என்ன பலன் கிடைக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறீர்களோ அந்த பலன் எப்படிக்கிடைக்கும்?

முதறிஞர் இராஜாஜி, விஜயராகவன் என்ற அதிகாரியை நமது மாநிலத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாகப் போட்டார், அவரே மாற்றினார் என்று சொன்னார்கள். போட்டது அவர்தான், ஆனால் அவர் மாற்றவில்லை, அவர் காலத்திலேதான் போடப்பட்டது. இன்னும் சொல்கிறேன். முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களுடைய செயலை அன்றைக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டீர்கள் அல்லவா? இன்றைக்கு உதாரணம் முதறிஞர் இராஜாஜிதான். 1953-ல் திரு. வி. வி. சுப்ரமணியம், ஐ. சி. எஸ், முதல் முறையாக தமிழ்நாட்டில் வனத்துறைக்குத் தலைமை அதிகாரியாக, "சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்" என்ற அந்தப் பொறுப்புக்கு முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள்தான் நியமித்தார்கள். என்ன காரணம்? நிர்வாக சீர்கேடுகள் வனத்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

துறையிலே மலிந்துவிட்ட காரணத்தால், நிர்வாக சீர்கேடுகளைப் போக்குவதற்கு ஒரு ஐ. சி. எஸ். அதிகாரி வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்து அந்தக் கோப்புகளிலே அவர் மிகத்தீவிரமாக எழுதி மத்திய அரசாங்கத்திடம் வாதாடி நியமித்தார்கள். வனத்துறை என்பது நீங்கள் சொல்வது போல இந்த அதிகாரிகள் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு மரத்தை வளர்க்கிறார்கள் என்று அல்ல. வனத்துறையைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள நமக்கு எப்படித் தகுதி இருக்கிறதோ அப்படி ஒரு தகுதி ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிக்கு வராதா? வனத்துறையை நிர்வகிப்பதற்கு ஒரு அமைச்சருக்கு தகுதிவருகிற போது ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிக்கு வராதா? இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர், மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையிலே விவகாரங்களை விவாதிக்கிறபோது...

திரு. துரை முருகன் : ரூல்ஸ் இருக்கிறது. ரூல்ஸ் மாத்திரம்..

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : ஆக்ட் வேறு. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரூல்ஸைப் படிக்கவேண்டும். நீங்கள் தனியார் வனப் பாதுகாப்பு சட்டத்தைப் படித்துப் பலன் இல்லை. அங்கே கலெக்டருக்கு என்ன அதிகாரமோ ...

திரு. துரை முருகன் : தமிழ்நாடு ஃபாரஸ்ட் கோட், சேப்டர்....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் கோட் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்திலே, சென்னை கமிஷனராக இருந்த ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஆஃபீஸராக இருக்கிறார். தெரியுமா? திரு. ஷெனாய் இருக்கிறார் தெரியுமா? ஏன், நேற்று முன்தினம் விவசாயத்துறையிலே ஒரு நிபுணராக இருந்தவர் மத்திய விவசாயத்துறைச் செயலாளராகப் பொறுப்பாற்றுகிறார் அவர் பெயர் திரு. சுவாமிநாதன் ஐ. ஏ. எஸ்., அதிகாரி இந்த இடத்திற்கு விவசாயத்துறை நிபுணர் எப்படிப் போகமுடியும். அப்படிச் செல்லும் போது இங்கே ஏன் போகக்கூடாது? நீங்கள் தயவு செய்து கடந்த காலத்தை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அதை எல்லாம் நீங்கள் மறந்து இருக்கலாம். நான் மறக்க முடியாது. அந்தக் காலத்திலேதான் 2 சீ. சி. எப். 4 தலைமை வனப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஐயதேவ் என்று ஒரு சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் ஃபாரஸ்ட் இருந்தார். அவரை டெபுடேஷனில் நாகாலாந்திற்கு அனுப்பினார்கள். கடந்த கால வரலாற்றைச் சொல்கிறேன்— அவர் ஒருசீனியர் ஐ. எப். எஸ். ஆபிஸர். அவர் டெபுடேஷனில் போனதற்குப் பிறகு 'கன்சர்வேட்டர்' ஆக இருந்தவர் சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆகப் போடப்படுகிறார். திரு. ஜெயதேவ் டெபுடேஷன் முடிந்து திரும்பி வருகிறார். அவர் திரும்பி வந்தவுடன் இன்றைக்கு இந்த அரசு என்ன செய்து இருக்க

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

வேண்டும். அவர்தான் சீனியர் அதிகாரி. இவ்வளவு சட்ட முணுக்கங்களைப் பேசுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் (திரு. துரை முருகன்) அன்றைக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான் என்ற நம்பிக்கையில்தான் பேசுகிறேன் — டெபுடேஷனில் இருந்து வந்ததற்குப் பிறகு அந்த இடத்தைக் காலிசெய்து சீனியர் அதிகாரியை அந்த இடத்திலே போட்டு இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக அந்த அரசு 2 சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் ஃபாரஸ்ட் பதவிகளை உருவாக்கியது.

அதற்குப் பெயர் சி. சி. எப். (ஜெனரல்), சி. சி. எப். (டெவலப்மென்ட்) என்று அங்கே உருவாக்கினார்கள். கடந்த அரசே உருவாக்கியது. ஆகவே, இரண்டு பேர் அங்கே இருந்து கொண்டு இருந்தார்கள். 2 அதிகாரிகள், இரண்டு பிரிவுகள், இரண்டு குழுக்கள். அரசியலில்தான் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறோம் குழுப் பாவிடிக்கஸ் என்று. அதை இந்த வனத்துறையில் செய்து வைத்தார்கள். இரண்டு தலைமை அதிகாரிகள் இருந்தால் அந்த நிர்வாகம் எப்படி பிரிந்து இருக்கும், பிளவு பட்டு இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அந்த வனத்துறை சீரழிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் இரண்டு தலைமை அதிகாரிகளை உருவாக்கியது தான், இன்றைக்கு அந்தத் தலைமை அதிகாரி ஒருவர் ரிடையர் ஆகிறார். ஆகவே, அரசாங்கம் இன்றைக்கு மக்களிடையே இருந்து வரும் அத்தனை புகார்களையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தருகிற அத்தனை குற்றச்சாட்டுகளையும் பரிசீலித்து அந்தத் துறையை சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானால் எப்படி செய்வது? எங்கே முன்மாதிரி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், மூதநிஞர் இராஜாஜி அவர்களுக்கு நிர்வாகத் திறன் இல்லை என்று மறந்தும் கூட, கனவில் கூட இங்கே யாரும் சொல்ல மாட்டோம். அப்படிப்பட்ட மூதநிஞர் நிர்வாகத் துறையில் ஆற்றல், மிக்கவர், அகில உலக புகழ் பெற்றவர், என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார் என்று கோப்புகளைப் பார்த்தோம் அவர் என்னென்ன காரணங்கள் கூறினார் என்று கவனித்தோம் அவர் ஒரு வழியைக் காட்டியிருக்கிறார். சீரழிந்து இருக்கும் நிர்வாகத்தைச் சீர்த்திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால். அநதவனத் துறையில் நடைபெறும், கொள்ளை, அக்கிரமங்கள் தடுக்கப்பட வேண்டுமானால், ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை அந்த நிர்வாகத் திற்குப் போடவேண்டும். அதே நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு துறைமுருகன் பயப்படுகிறதுபோல், இந்த வனச் செல்வம் பாதுகாக்கப்படுவதிலும், வளர்க்கப்படுவதிலும், காப்பாற்றப்படுவதிலும், இந்த அரசு அக்கறை கொண்டு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம், சி. சி. எப். டெவலப்மென்ட் உங்கள் காலத்தில் எற்படுத்தியது, அப்படியே இருக்கிறது, ஐ. எப். எஸ். அதிகாரிக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டும், செம்மைபடுத்தவேண்டும், அதற்காகக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியைப்போட்டு இருக்கிறோம். அவர் ஐ. ஏ. எஸ் என்று மாத்திரம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மாவட்ட

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 2]

ஆட்சித் தலைவராக இருந்து எத்தனை மாவட்டங்களில் அந்த வனத் துறையோடு தொடர்பு கொண்டு இருந்தார். என்று ஆராய்ந்து வனத் துறையில் நுழைந்து, நீங்கள் சொல்கிற வகையில் பிசிகல் அட்டென்டன்ஸ், செய்து அப்படிப்பட்ட நல்ல விசாரணையில் ஈடுபடுகிற அதிகாரி யார் என்று தேர்ந்தெடுத்து இன்று அங்கே போட்டு இருக்கிறோம்.

இங்கே சொன்னார்கள். குற்றச்சாட்டுக்களை விஜிலென்சுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்று, மன்னிக்கவேண்டும். நாங்கள் எல்லாம் பழைய கதையைச் சொல்லக்கூடாது என்று விரும்பினேன். நீங்கள் விஜிலென்சுக்கு அனுப்பாமல் குற்றவாளிகளை எல்லாம் டிபார்ட்மென்ட் என்கொயரி என்ற பெயரில் 5 ஆண்டு காலம் கடத்தி இருக்கிறீர்கள், 6 ஆண்டு காலம் கடத்தி இருக்கிறீர்கள். இங்கே கிண்டி பார்க்கில் மான் உணவு வாங்கியதில் அடித்த கொள்ளைக்காரன் 6 ஆண்டு காலம் கடத்தி இருக்கிறான். அதற்குள் இந்த ஆட்சி வந்து விடுகிறது. அது டிபார்ட்மென்ட் ஆக்ஷன். நீங்கள் சொல்கிறீர்களே, எல்லாம் தெரிந்த அதிகாரிகள், அந்த அதிகாரிகள் இருந்தபோது தான், அந்த வனத்துறை அதிகாரிகள் இருந்த போது தான் நேரடியாக ஒரு உயர் அதிகாரி, விசாரித்து அறிக்கை கொடுத்தபோது அந்த அதிகாரி தருகிற விசாரணை அறிக்கை மீது முறையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இன்று விசாரித்தால் ஒருவர் ரிடையர் ஆகிவிட்டார், ஒருவர் மத்திய சர்க்காருக்குப் போய்விட்டார், இன்னொருவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானால் அக்கௌன்டென்ட் ஜெனரல் ஆபீசில் சென்று வவுச்சர் கொண்டு வா என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கேபோய் கேட்டால் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் கொளுத்தி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள் ஏன் என்றால் 5 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள் அவர்களாகக் கொளுத்தினார்களா அல்லது கொளுத்த வேண்டினார்களா நமக்குத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நிறைந்து, மக்களுடைய மிகப்பெரிய குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளான அந்தத் துறையில் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றுதான் டெபுடி கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ் என்று போட்டு அந்த முறை கேடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கும், வனங்களைக் காப்பாற்றவும் இன்று ஆரம்பித்து இருக்கிறோம்.

இதிலே சட்டச் சிக்கல் இல்லை. சட்டம் தெரியாதவர்களாக நிர்வாகம் தெரியாமல் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மூலம், நாட்டுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்தப் பிரச்சனையை என்னிடத்தில் வந்து எழுப்பினார்கள். ஐ. எப். எஸ். அதிகாரிகள் கேட்டார்கள். எங்களை இப்படி கைவிட்டு விடலாமா என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், இந்த மன்றத்தில் சொல்லக்கூடாது என்று அல்ல. அங்கே படிப்படியாக பதவிகளில் கிரேடேஷன் வகுக்கப்படவில்லை.

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கன்சர்வேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு சம்பளம் 1,750-2,000 வரை வழங்கப்படுகிறது. அதற்கு மேல் அவர்கள் எங்கே போகிறார்கள். சீப் கன்சர்வேட்டர் ரூ. 2,500-2,750. அவர்குப்பர் டைம் ஸ்கேல் என்ற உச்ச கட்டத்திற்கு போகிறார். இதற்கு இடையில் அரசின் சட்டத்தில் யூருக்கிறது. டெபுடி சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட், அல்லது அடிஷினல் டிபுடி சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட் என்று இரண்டு பதவியை உருவாக்கி இருக்கலாம். திரு. ஜெயதேவ் வந்த அன்றைக்கு உருவாக்கியிருக்கலாம். அவரை அங்கே வைத்து விட்டு, அதை யெல்லாம் செய்யவில்லை, ஆனால் ஒரு கன்சர்வேட்டர் ரூ. 2,000 வாங்குபவர், எங்கே போகிறார், ரூ. 2,500-க்கு போகிறார்.

(பிற்பகல் 2-10)

இடையிலே இரண்டு பதவிகள் உருவாக்கப்படாமல் இருந்தன. இன்றைக்கு ஒரு பதவி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிபுடி சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட் என்ற பதவி உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர் இவருக்கு உதவியாக, துணையாக இருக்கிறார். ஆகவே, தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் அஞ்சவேண்டாம். இந்த காடுகள் எல்லாம் உங்கள் காலத்திலே காப்பாற்றப்பட்டதைவிட மிகத் தெளிவாக, மிகத் துல்லியமாக, மிகச் சிறந்த முறையில் காப்பாற்றப்படும்; அதைப்பற்றி நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம்.

சுற்றங்களுக்கு 'கம்பவுண்டிங்' பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே இப்போது என்ன நடமுறை இருக்கிறது? இந்த கம்பவுண்டிங் என்ற முறையை இந்த காலத்தில் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் சில நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தினார்கள், பாவம், ஏழை எளிய மக்களைத் தொந்தரவு படுத்தக் கூடாது; சுள்ளி பொறுக்குகிறவர்களைத் தொல்லைபடுத்தக் கூடாது; இலை தழைகளைப் பொறுக்கிச் செல்பவர்களை துன்பங்களுக்குள்ளாக்கக்கூடாது என்பதற்காக ஏதோ ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் கம்பவுண்டிங் செய்ய வெண்டுமென்று சட்டத்தில் ஒரு விதியை உருவாக்கினார்கள். இன்றைக்கு அது எப்படி பயன்படுகிறது என்றால், நம்முடைய அதிகாரிகள் சந்தன மரத்தைச் திருடுகிறவனையும் கம்பவுண்டிங் செய்து விடுகிறார்கள்; தேக்கு மரத்தைத் திருடுகிறவனையும் கம்பவுண்டிங் செய்துவிடுகிறார்கள்.

ஒரு சிறிய உதாரணத்தை மட்டும் அதற்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமாரி மாவட்டத்தில் நாகர் கோவிலில் ஒரு லாரி லோடு தீக்குச்சி மரங்களைக் கள்ளத் தனமாகக் கடத்திக்கொண்டு போனார்கள். அதன் மதிப்பு 30,000 ரூபாய். அதை கேரளத்திற்கு கொண்டுபோய் விற்று விட்டார்கள். விற்றுவிட்ட பிறகுதான் நம்முடைய அதிகாரிகள் அதைக் கண்டுபிடித்து, என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 2]

தெரியுமா? 5,000 ரூபாய் கம்பவுண்டிங் — 30,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள தீக்குச்சி மரங்களைத் திருட்டுத்தனமாக கடத்திக் கொண்டுபோனதற்கு 5,000 ரூபாய் கம்பவுண்டிங் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் அரசாங்கம் எங்கெங்கே ஓட்டை இருக்கிறதோ, எங்கே சட்டத்திலே பொந்துகள் இருக்கிறதோ அவைகளை அடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்கியுள்ளோம்.

சந்தனமரத்தை திருடுகிறார்கள், தேக்குமரத்தை திருடுகிறார்கள்; கள்ளத்தனமாக விற்று, கொள்ளை லாபமடிக்கிறார்கள். அவைகளை தடுத்து நிறுத்தத்தான் இந்த கம்பவுண்டிங் முறையை நிறுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்திலே வனத்துறை அதிகாரிகளுக்கு ஒன்றைத் தெளிவாக தெரிவித்திருக்கிறோம்; வனத்துறை அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும் ஏழை எளிய மக்கள்மீது கை வைக்காதே; விறகு குச்சி எடுத்துச்செல்கிறார்கள் என்பதற்காக தண்டனை கொடுக்காதே; இலை தழைகளை எடுத்துச்செல்கிறார்கள் என்பதற்காக தண்டிக்காதே; ஆடு மாடுகளை மேயவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக பின்னாலே பீணம் வாங்காதே என்று தனியாகச் சொன்னோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துறை முருகன் இந்த அவையிலே பிரச்சனையை எழுப்பி, இப்போது சட்டமன்றத்தில் அதைச் சொல்ல வைத்துவிட்டார். எங்கே தவறு நடந்தாலும் அதை விட்டுவைக்க மாட்டோம் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சந்தனமரத்தைத் திருடுகிறான் என்றால் திப்புசல்தான் காலத்தில் அவன் கையை வெட்டவேண்டுமென்பது சட்டம். ஆனால் நம்முடைய காலத்தில் என்ன நடக்கிறது என்றால் அவனை பிடித்துக்கொண்டுபோய் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே நிறுத்துகிறார்கள்; கோர்ட் கலையும்வரை சிறை என்று அங்கே அனுத்துத் தண்டனை கொடுக்கிறார்கள்.

சென்னை நகரில் சமீபத்தில் கிடைத்திருக்கிற ஒரு செய்தி ஒரு இலட்சம் அமெரிக்கன் டாலருக்கு பாம்புத் தோலையும் சந்தன மரத்தையும் கள்ளத்தனமாக அனுப்பி வைப்பது என்பது அந்த செய்தி. அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சில குற்றவாளிகள் பிடிபட்டுள்ள செய்தியை நீங்கள் அறிவீர்கள். இப்படித் திட்டமிட்டு நடைபெறுகிற காரியங்கள் யாரால் நடைபெறுவதாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தே தீரும். எந்தக் காரணத்தால் குற்றம் நடைபெற்றது என்பதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, யார் காரணம் என்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அது தொடர்பான மற்ற பல விபரங்களையும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் வனத்துறை இந்த நாட்டின் செல்வம் என்பதை நாம் அனைவரும் மறந்துவிட்டோம். 30 ஆண்டு காலத்தில், வெள்ளைக்காரன் உருவாக்கி வைத்திருந்த இந்த

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

வனச் செல்வம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, அழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எல்லோரும் ஒருவகையில் காரணமாக இருந்திருக்கிறோம். அதற்கு ஒரு சான்றைத் தருகிறேன்.

இப்போது மூங்கில் கூப்பு குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது, அதுபற்றி ஒரு பட்டியல் வந்திருக்கிறது, எந்த எந்த கூப்பிலே எவ்வளவு டன் கிடைக்கும் என்று தோராயமாக கணக்கு தருகிறார்கள். அந்த கணக்கை வனத்துறை அதிகாரிகள் தருகிறார்கள். அதன்படி கோயமுத்தூர் சென்ட்ரல் டிவிஷனில் ஒரு கூப்பிலே 250 டன் மூங்கில் கிடைக்கும் என்று வனத்துறை அதிகாரிகள் கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். வேறு ஒரு தகவலின் அடிப்படையில் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று சொன்னேன். ஐ. எஃப். எஸ் அதிகாரிகளைப் போடுவதற்குப் பதிலாக ஐ. ஏ. எஸ் அதிகாரிகளை ஏன் போடுகிறீர்கள் என்று துறை முருகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது நான் சொன்ன இந்த கணக்கை கொடுத்தவர்கள் வனத்துறையைச் சேர்ந்த I. F. S. அதிகாரிகள்தான். அதை மறுபரிசீலனை செய்யும்படி அவர்களைக் கேட்கவில்லை; ஐ. ஏ. எஸ் அதிகாரியைக் கேட்டேன். முந்தாம்நாள் கோவைக்குப் போகும்போது சொன்னேன். நான் கோவைக்குப் போகிறேன்; திரும்பி இரயிலுக்கு வருவதற்குள் தெரிந்தாக வேண்டுமென்று சொல்ல 24 மணி நேரத்தில் அல்ல; 12 மணி நேரத்தில் அந்த கூப்பினே மீண்டும் கணக்கெடுத்து அவர் ஒப்புக்கொண்டது 1,000 டன்.

அவர்கள் தந்திருக்கின்ற கணக்கு 250 டன். இன்றைக்கு மார்க்கெட் விலை 400 ரூபாய் என்ற அளவில் பார்த்தால் கூட, இந்த 750 டன் வித்தியாசத்திற்கும் — 1,500 டன் என்றெல்லாம்கூட எனக்கு தகவல்கள் வந்தன. ஆகவே அதனை மீண்டும் பரிசீலிக்கச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டபடி ஆயிரம் டன் — கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 3 இலட்சம் ரூபாய் அதன் மதிப்பு.

நான் ஒன்றை உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தயவு செய்து திரு. துறைமுருகன் அவர்களே நாங்கள் ஈடுபடுகிற எந்த காரியமும் நிதானித்து, சிந்தித்து செயல்பட்டு அந்த வகையிலேயே முன்பின் பார்த்து பிச்சாமல் அடிகளை எடுத்து வைக்கின்ற அரசு இது. நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அரசு இது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது நீண்ட நேரம் நிர்வாகத்திற்குள்ளே நீங்கள் நுழைந்துவிட்ட காரணத்தாலே, நீங்கள் பேசிவிட்ட காரணத்தாலே பேசவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. அவர்கள் கன்னியா குமரியிலே அடித்த கொள்ளைக்கு ஒரு தனி கோர்ட் போடப் பட்டது. அதிலே பலபேர் மீது குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. நீண்டகாலம் அந்த வழக்கு நடைபெற்று கடைசியில் அத்தனை

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 2]

குற்றவாளிகளும் நிரபராதி என்று விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஒரே ஒரு ஆளுக்கு மட்டும் ஏதோ ஒரு சாதாரண தண்டனை பெயருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அது குறித்து அப்பீல் செய்ய வேண்டுமானால் அப்பீல் செய்வதற்கு சட்டம் இல்லை, சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நீங்கள் சொல்கின்ற அதிகாரிகள் தான் இதுமாதிரித் தவறுகளைச் செய்தவர்கள். நான் கன்னியாகுமாரிக்குச் சென்றிருந்தபோது நேரிலேயே விசாரித்து கலெக்டரிடத்திலே சொல்லி அதற்கான விவரங்களை அனுப்பச் சொல்லி உடனடியாக உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குள்ளாக டைம் பார் ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இந்தத் துறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த மன்றமும் நானும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஏன் ஐ. ஏ. எஸ் அதிகாரியைப் போட்டோம். ஐ. எஃப். எஸ், அதிகாரிகள் மீது எங்களுக்கு கொண்டும் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லை. அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய தகுதிகள் இன்றைக்கும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. என்னைக்கும் இல்லாத பதவியை அவர்களுக்காக இன்றைக்கு உருவாக்கி இருக்கிறது இந்த அரசு. நான் அதையும் சொல்கிறேன். நீங்கள் சொன்னீர்களே அசிஸ்டென்ட் கன்சர்வேட்டர் ஆஃப் ஃபாரஸ்ட் அவர்களை எங்கே பொறுக்குவது, யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தால் நல்லது என்பது பற்றி யோசித்து யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் சீனியாரிட்டிபடி கொடுப்பதற்கு உத்தரவுகள் போட்டாகிவிட்டது. இருப்பவர்களில் நல்லவர்களாகப் பார்த்து இன்றைக்குப் ப்ரமோஷன் பட்டியல் தயாராகிவிட்டது. ஆகவே நிர்வாகக் கோளாறு இல்லை. நான் மாண்புமிகு மன்றத்தலைவரின் மூலமாக ஒரு வேண்டுகோள் வைக்கிறேன். எந்தப் பிரச்சனையானாலும் அதனை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் உடனடியாக அதனைத் தீர்க்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள், அதாவது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை எல்லாம் படத்தில் காட்டக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நான் அதைப்பற்றி நீண்டநேரம் விவாதம் நடக்கும் என்று கருதி அதற்கான செய்திகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் எல்லோரும் விட்டு விட்டார்கள். அதற்காக நான் காலையிலேகூட ஒரு செய்திப் படச் சுருளைப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன். இங்கே நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தந்தார்களே அது இங்கே பிடிக்கப்பட்டது. அதிலே யார் யார் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பதைக்கூட காலையிலே பார்த்துவிட்டு வந்தேன். இன்னும் வரவில்லை. விரைவில் திரைக்கு அது வர இருக்கிறது. அதிலே இந்தப் பக்கம் இருக்கிறவர்கள் தெரிகிறார்கள். அங்கே இருக்கிறவர்களும் தெரிகிறார்கள். அங்கே திரு. புலவர்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கோவிந்தன் அவர்களிலே இருந்து ஆரம்பித்து எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். திரு. துரைமுருகன் அவர்களும் தெரிகிறார் என்று கருதுகிறேன். அவர் மிகவும் அழகாக வருகிறார். பிறகு அங்கே இருந்து இந்தப் பக்கம் வருகிறபோது கொஞ்சம் பின்னாலே வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதிலே எல்லாம் எங்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை. நான் புள்ளிவிவரம் தெளிவாக வைத்திருக்கிறேன். நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். செய்திப் படங்களிலே எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டால் கலந்துகொண்ட அத்தனை பேர்களுக்கும், அத்தனை நிகழ்ச்சிகளிலும் தக்க மரியாதையோடு அங்கே படம் எடுத்து காண்பித்திருக்கிறோம். எங்கே யாவது விடுபட்டிருந்தால் அதனைக் குறை என்றுதான் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர குற்றம் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அந்தத் தவறை நீக்கிக்கொள்வோம்.

[பிற்பகல் 2-20.]

அவர் குறிப்பாக, தமிழரசு இதழைப்பற்றி சொன்னார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திலிருந்து நிதி நிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்யும்போது, காமிராவை அந்தப் பக்கம் வைத்துத்தான் எடுப்பார்கள். அப்போது இங்கே இந்த வரிசையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் அந்தப் படத்தில் வரும், அதை அப்படியேதான் போட முடியும். அது மட்டுமல்ல வரலாற்றிலேயே முதன்முறையாக நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் கலந்துகொண்ட இந்தி திணிப்பு எதிர்ப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்தக் கூட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட்டினார்கள். இதில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அந்தச் செய்தியும் தமிழரசில் வந்திருக்கிறது. அதில் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் கூட என்னிடம் கேட்டார்கள். என்ன, முதலமைச்சரைப்போலவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலிடம் தரப்பட்டிருக்கிறதே என்று கேட்டார்கள். இதில் அரசு ஒன்றும் செய்யவில்லை. இதன் ஆசிரியர்கள் பார்த்து வரிசைப்படுத்து போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். இதில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பார்ப்பதில்லை என்று சொன்னேன். ஆகவே எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பாராமல் பரந்த எண்ணத்தோடு நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்று எண்ணி புரட்சித் தலைவரின் ஆணையின் கீழ் நாங்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும், வனத்துறையில் முன்னால் இருந்ததைவிட வருமானம் ஏன் குறைந்தது என்று கேட்டார்கள். 78-79-ல் வருமானம் 868.49 லட்சம். 79-80-ல் 925.48 லட்சம் வருமானம். ஆகவே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் குறைவு எதுவும் இல்லை. 77-78-ல் 1051.59 லட்சம் வருமானம் வந்திருக்கிறது. அந்த காலத்தில் வருமானம் அதிகமாக

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1979 ஏப்ரல் 2]

வந்திருப்பதற்கு காரணம் விறகு கூப்பு விட்டதில் 204 லட்சம் வந்திருக்கிறது. சந்தனமரம் விறற்றதில் 434. 79 லட்சம் வந்திருக்கிறது. சந்தனமரத்தின் விலை உயர்ந்திருந்த நேரத்தில் 60 ஆயிரம் 70 ஆயிரம் என்றிருந்த நேரத்தில் சந்தன பில்லட்டுகளை ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்று மத்திய அரசு தடை விதித்திருந்ததால், பின்னால் வந்த காலத்தில் வருமானம் குறைந்துவிட்டது. இதன் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளிலும் 77-78-லும், 78-79-லும் வருமானம் குறைந்தது. இதைப்பற்றி மீண்டும் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். சந்தனமர ஏற்றுமதியின் பேரில் போடப்பட்டிருக்கின்ற தடையை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

மேலும் சிங்கோனா துறையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. இதற்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 11 லட்சம் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆக, தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, அதிகாரிகள் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, அதையும் மக்கள் பிரச்சனைகளில் ஒன்றாக நினைத்துப் பரிசீலிப்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரைப்படத் துறையைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அழகிரிசாமி அவர்கள் கண்டனத்தோடு கருத்தை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அம்பிகாபதி அவர்கள், திரைப்படத்துறையில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கூறினார்கள். திரைப்படத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், அரசுக்கு, இது பொன் முட்டை இடுகிற ஒரு வாத்து என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேங்காய்க்கு வரி போட்ட போது, அதற்கு பலவிதமான ஆட்சேபணைகள் எழுப்பியதன் காரணமாக அந்த வரி பின்வாங்கப்பட்டது. திரைப்படத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், அரசுக்கு ஒரு காசு கூட செலவு இல்லாமல் அரசுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் 22 கோடி ரூபாய் நமது கஜானாவில் கொண்டு வந்து கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்தத் துறையில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுகிறார்கள். இன்றைக்கு திரைப்படம் இல்லையென்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு பொழுதுபோக்குக்கு எதுவும் கிடையாது. ஆனால் ஏதோ ஒரு தவறான கருத்து, ஏதோ இந்தத்துறையில் வரியை குறைத்துவிட்டார்கள் என்பது. கடந்த ஆண்டில் 21 கோடி வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 22½ (இருபத்தி இரண்டே முக்கால் கோடி) கோடி ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. மேலும் திரைப்படத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களிடமிருந்து ஒரு வேண்டுமோளாக வைக்கப்பட்டது. இந்த கேளிக்கை வரியைப்

1979 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பொறுத்த அளவில், விற்பனைவரி அதிகாரிகள் மிகக் குறைவாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றும், அதை போக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது சிறிய 'B' Grade முனிசிபாலிட்டியை இந்த பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது. அதற்கு மேல் 'A' Grade முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கின்ற பிரச்சனையில் முடிவு எடுப்பதற்காக, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமும் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களும் இதைபரிசீலிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அடுத்த கட்டமாக, 'எ' கிரேட் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் 70, 80 கிரை அரங்குகளில் இந்த ஒட்டுமொத்த கேளிக்கை வரி செலுத்தும் முறையை விஸ்தரிக்க முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, எங்களுக்கு அனுமதி தந்தால் அதை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி, நீண்டநேரம் எடுத்துக் கொண்டதற்காக பொறுத்தருள் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை பின்வாங்கிக்கொண்டு இந்த மானியத்தை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. வெங்கடுசாமி என்கிற வெங்கடு : தலைவர் அவர்களே. அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். சந்தோஷம். வனத் துறையிலே நடக்கக் கூடிய அக்கிரமங்களை, பல்வேறு ஊழல்களை நிவர்த்திக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால். வனத்துறையிலே எந்த அடிப்படையில் சந்தன மரங்கள் திருடிக்கொண்டு போகப்படுகின்றது என்பதற்கு, லாரி எண், எந்தெந்த லாரிகளில், எந்தெந்த இடங்களில் செய்யப்படுகின்றது. அவர்களையெல்லாம் பிடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று விவரங்கள் கொடுத்தேன். அதற்கு இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகின்றது என்பதற்கு எனக்கு பதில் கிடையாது என்பது ஒன்று.

இரண்டாவது, வனத் துறை அதிகாரிகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு கட்டுப்பட முடிவதில்லை. கோயம்பத்தூரிலே உள்ள கன்சர்வேடர் ஆப் பாரஸ்ட்டை அங்குள்ள கலெக்டர் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அதேபோல், கோயமுத்தூர் தாலுகா, அவினாசி தாலுகா போன்றவைகளிலுள்ள பாரஸ்டர் களை, ஆர். டி. ஓ. க்கள் கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை. அதற்கு அவர்கள் தயாராகவும் இல்லை. இப்படி இந்த நிலை இருப்பது சரிதானா? அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அளவிற்கு இதிலே தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. வாக்கெடுப்பு.

[1979 ஏப்ரல் 2]

திருவாளர்கள் கு. ரமணி, செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி — “மானியக் கோரிக்கை எண் 25 — சிங்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,86,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத்துறை.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், எம். அண்ணாமலை, செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி — “மானியக் கோரிக்கை எண் 45 — காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,41,90,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில், நுட்பவியல்.

திருவாளர்கள் என். பழனிவேல், செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

1979 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,43,16,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,34,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(8) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

134. 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி உறுப்பினர் சர்வதேசத் நடத்தும் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 31.1.1979 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 164 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. [1971 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1971) 432 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.]

135. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு சிமிண்டு பகிர்ந்தளித்தல் (உரிமம் வழங்கல்-முறைப்படுத்துதல்) ஆணையைச் செய்வது குறித்து தொழில் துறையின் 29.11.1978 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1539-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [1955 ஆம்